

DZIENNIK USTAW

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Warszawa, dnia 11 lutego 2021 r.

Poz. 278

OBWIESZCZENIE

MARSZAŁKA SEJMU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

z dnia 22 stycznia 2021 r.

w sprawie ogłoszenia jednolitego tekstu ustawy o paszach

1. Na podstawie art. 16 ust. 1 zdanie pierwsze ustawy z dnia 20 lipca 2000 r. o ogłaszaniu aktów normatywnych i niektórych innych aktów prawnych (Dz. U. z 2019 r. poz. 1461) ogłasza się w załączniku do niniejszego obwieszczenia jednolity tekst ustawy z dnia 22 lipca 2006 r. o paszach (Dz. U. z 2019 r. poz. 269), z uwzględnieniem zmian wprowadzonych:

- 1) ustawą z dnia 23 stycznia 2020 r. o zmianie ustawy o działach administracji rządowej oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 284),
- 2) ustawą z dnia 23 stycznia 2020 r. o zmianie ustawy o jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 285),
- 3) ustawą z dnia 19 listopada 2020 r. o zmianie ustawy o paszach (Dz. U. poz. 2175)

oraz zmian wynikających z przepisów ogłoszonych przed dniem 20 stycznia 2021 r.

2. Podany w załączniku do niniejszego obwieszczenia jednolity tekst ustawy nie obejmuje:

- 1) art. 98 ust. 1, art. 99 i art. 114 ustawy z dnia 23 stycznia 2020 r. o zmianie ustawy o działach administracji rządowej oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 284), które stanowią:

Art. 98. „1. Do spraw wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy stosuje się przepisy dotychczasowe, z tym że sprawy te toczą się przed organami, które przejęły zadania i kompetencje na podstawie niniejszej ustawy, z zastrzeżeniem art. 99.”

„Art. 99. Do spraw wszczętych na podstawie:

- 1) art. 19 ust. 2 ustawy zmienianej w art. 3,
- 2) art. 12 ust. 3, art. 25 ust. 1, art. 58 ust. 1 pkt 1 i art. 135 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 64,
- 3) art. 62 ust. 3 ustawy zmienianej w art. 65,
- 4) art. 165 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 79,
- 5) ustawy zmienianej w art. 83

– i niezakończonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy stosuje się przepisy dotychczasowe, w tym dotyczące organów.”

„Art. 114. Ustawa wchodzi w życie po upływie 7 dni od dnia ogłoszenia, z wyjątkiem art. 106 ust. 4, art. 107 ust. 2 i art. 108 ust. 2, które wchodzi w życie z dniem następującym po dniu ogłoszenia.”;

- 2) art. 20–23 i art. 31 ustawy z dnia 23 stycznia 2020 r. o zmianie ustawy o jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 285), które stanowią:

„Art. 20. 1. Postępowania niezakończone decyzją ostateczną, prowadzone przez organy Inspekcji Handlowej, w zakresie spraw związanych z wykonywaniem zadań przejętych przez Inspekcję, prowadzą, z dniem wejścia w życie ustawy, organy Inspekcji, stosownie do swojej właściwości.

2. W sprawach sądowych, sądowno-administracyjnych lub administracyjnych, w których, w związku z wykonywaniem zadań przejętych przez Inspekcję, stroną lub uczestnikiem były organy Inspekcji Handlowej lub jednostki organizacyjne Inspekcji Handlowej, lub Urząd Ochrony Konkurencji i Konsumentów, stroną lub uczestnikiem stają się, z dniem wejścia w życie ustawy, organy Inspekcji, stosownie do swojej właściwości, lub właściwe jednostki organizacyjne Inspekcji.

Art. 21. 1. Wydane przez organy Inspekcji Handlowej zaświadczenia, decyzje i inne dokumenty w zakresie spraw związanych z wykonywaniem zadań przejętych przez Inspekcję zachowują ważność na okres, na który zostały wydane albo wystawione.

2. Jeżeli nabycie prawa jest uzależnione od przedłożenia zaświadczenia, decyzji lub innego dokumentu właściwego organu Inspekcji, a przed dniem wejścia w życie ustawy taki dokument został wydany zgodnie z właściwością przez organ Inspekcji Handlowej, to wymaganie przedłożenia dokumentu wydanego przez organ Inspekcji jest spełnione, jeżeli strona przedłoży odpowiedni dokument wydany przez organ Inspekcji Handlowej.

3. Organy Inspekcji, stosownie do swojej właściwości, są właściwe do uchylenia, zmiany, stwierdzenia nieważności decyzji, stwierdzenia wygaśnięcia decyzji albo wznowienia postępowania w sprawach prowadzonych przez organy Inspekcji Handlowej w zakresie spraw należących do zadań przejętych przez Inspekcję.

Art. 22. W terminie do dnia 30 czerwca 2020 r. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów przekazuje Głównemu Inspektorowi Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych dane zgromadzone w związku z wykonywaniem zadań przejętych przez Inspekcję wraz z dokumentacją, która dotyczy tych danych, w tym w postaci elektronicznej, niezbędne do dokonywania analizy prawdopodobieństwa naruszenia prawa, o której mowa w art. 47 ust. 1 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców (Dz. U. z 2019 r. poz. 1292 i 1495), a wojewódzcy inspektorzy inspekcji handlowej przekazują takie dane oraz taką dokumentację wojewódzkim inspektorom jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych.

Art. 23. Akta spraw, o których mowa w art. 20, a także akta innych spraw związanych z wykonywaniem zadań przejętych przez Inspekcję Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów przekazuje Głównemu Inspektorowi Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych, a wojewódzcy inspektorzy inspekcji handlowej – wojewódzkim inspektorom jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych, w terminie 7 dni od dnia wejścia w życie ustawy.”

„Art. 31. Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 lipca 2020 r., z wyjątkiem:

- 1) art. 18 ust. 2, art. 19 ust. 2 i art. 22, które wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia;
 - 2) art. 24 ust. 1, który wchodzi w życie z dniem 4 maja 2020 r.;
 - 3) art. 1 pkt 12 i art. 29, które wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2021 r.”;
- 3) art. 2 ustawy z dnia 19 listopada 2020 r. o zmianie ustawy o paszach (Dz. U. poz. 2175), który stanowi:

„Art. 2. Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2021 r.”.

Marszałek Sejmu: *E. Witek*

Załącznik do obwieszczenia Marszałka Sejmu Rzeczypospolitej
Polskiej z dnia 22 stycznia 2021 r. (poz. 278)

USTAWA

z dnia 22 lipca 2006 r.

o paszach¹⁾

¹⁾ 1. Przepisy niniejszej ustawy wykonują postanowienia:

- 1) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 999/2001 z dnia 22 maja 2001 r. ustanawiającego zasady dotyczące zapobiegania, kontroli i zwalczania niektórych przenośnych gąbczastych encefalopatii (Dz. Urz. WE L 147 z 31.05.2001, str. 1, z późn. zm.; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 32, str. 289) w zakresie dotyczącym pasz;
- 2) rozporządzenia (WE) nr 178/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 28 stycznia 2002 r. ustanawiającego ogólne zasady i wymagania prawa żywnościowego, powołującego Europejski Urząd ds. Bezpieczeństwa Żywności oraz ustanawiającego procedury w zakresie bezpieczeństwa żywności (Dz. Urz. WE L 31 z 01.02.2002, str. 1, z późn. zm.; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 15, t. 6, str. 463, z późn. zm.);
- 3) rozporządzenia (WE) nr 1946/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 15 lipca 2003 r. w sprawie transgranicznego przemieszczania organizmów genetycznie zmodyfikowanych (Dz. Urz. UE L 287 z 05.11.2003, str. 1; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 15, t. 7, str. 650);
- 4) rozporządzenia (WE) nr 1829/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 września 2003 r. w sprawie genetycznie zmodyfikowanej żywności i paszy (Dz. Urz. UE L 268 z 18.10.2003, str. 1; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 13, t. 32, str. 432);
- 5) rozporządzenia (WE) nr 1830/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 września 2003 r. dotyczącego możliwości śledzenia i etykietowania organizmów zmodyfikowanych genetycznie oraz możliwości śledzenia żywności i produktów paszowych wyprodukowanych z organizmów zmodyfikowanych genetycznie i zmieniającego dyrektywę 2001/18/WE (Dz. Urz. UE L 268 z 18.10.2003, str. 24; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 13, t. 32, str. 455);
- 6) rozporządzenia (WE) nr 1831/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 września 2003 r. w sprawie dodatków stosowanych w żywieniu zwierząt (Dz. Urz. UE L 268 z 18.10.2003, str. 29; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 40, str. 238);
- 7) rozporządzenia Komisji (WE) nr 641/2004 z dnia 6 kwietnia 2004 r. w sprawie szczegółowych zasad wykonywania rozporządzenia (WE) nr 1829/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady odnoszącego się do wniosków o zatwierdzenie nowego typu żywności i paszy genetycznie zmodyfikowanej, powiadamiania o istniejących produktach oraz przypadkowym lub technicznie nieuniknionym występowaniu materiału genetycznie zmodyfikowanego, który pomyślnie przeszedł ocenę ryzyka (Dz. Urz. UE L 102 z 07.04.2004, str. 14; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 13, t. 34, str. 36);
- 8) rozporządzenia (WE) nr 882/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie kontroli urzędowych przeprowadzanych w celu sprawdzenia zgodności z prawem paszowym i żywnościowym oraz regułami dotyczącymi zdrowia zwierząt i dobrostanu zwierząt (Dz. Urz. UE L 165 z 30.04.2004, str. 1; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 45, str. 200) w zakresie dotyczącym pasz;
- 9) rozporządzenia (WE) nr 183/2005 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 12 stycznia 2005 r. ustanawiającego wymagania dotyczące higieny pasz (Dz. Urz. UE L 35 z 08.02.2005, str. 1);
- 10) rozporządzenia Komisji (WE) nr 378/2005 z dnia 4 marca 2005 r. w sprawie szczegółowych zasad wykonania rozporządzenia (WE) nr 1831/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady w zakresie obowiązków i zadań laboratorium referencyjnego Wspólnoty dotyczących wniosków o wydanie zezwolenia na stosowanie dodatków paszowych (Dz. Urz. UE L 59 z 05.03.2005, str. 8);
- 11) rozporządzenia (WE) nr 396/2005 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 lutego 2005 r. w sprawie najwyższych dopuszczalnych poziomów pozostałości pestycydów w żywności i paszy pochodzenia roślinnego i zwierzęcego oraz na ich powierzchni, zmieniającego dyrektywę Rady 91/414/EWG (Dz. Urz. UE L 70 z 16.03.2005, str. 1, z późn. zm.);
- 12) rozporządzenia Komisji (WE) nr 429/2008 z dnia 25 kwietnia 2008 r. w sprawie szczegółowych zasad wykonania rozporządzenia (WE) nr 1831/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady w zakresie sporządzania i przedstawiania wniosków oraz oceny dodatków paszowych i udzielania zezwoleń na dodatki paszowe (Dz. Urz. UE L 133 z 22.05.2008, str. 1);
- 13) rozporządzenia Komisji (WE) nr 152/2009 z dnia 27 stycznia 2009 r. ustanawiającego metody pobierania próbek i dokonywania analiz do celów urzędowej kontroli pasz (Dz. Urz. UE L 54 z 26.02.2009, str. 1);
- 14) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 767/2009 z dnia 13 lipca 2009 r. w sprawie wprowadzania na rynek i stosowania pasz, zmieniającego rozporządzenie (WE) nr 1831/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady i uchylającego dyrektywę Rady 79/373/EWG, dyrektywę Komisji 80/511/EWG, dyrektywy Rady 82/471/EWG, 83/228/EWG, 93/74/EWG, 93/113/WE i 96/25/WE oraz decyzję Komisji 2004/217/WE (Dz. Urz. UE L 229 z 01.09.2009, str. 1, z późn. zm.);
- 15) rozporządzenia Komisji (WE) nr 669/2009 z dnia 24 lipca 2009 r. w sprawie wykonania rozporządzenia (WE) nr 882/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie zwiększonego poziomu kontroli urzędowych przywozu niektórych rodzajów pasz i żywności niepochodzących od zwierząt i zmieniającego decyzję 2006/504/WE (Dz. Urz. UE L 194 z 25.07.2009, str. 11, z późn. zm.).

Art. 1. Ustawa określa:

- 1) właściwość organów w zakresie higieny i urzędowej kontroli pasz oraz dodatków stosowanych w żywieniu zwierząt, określonych w przepisach:
 - a) rozporządzenia (WE) nr 183/2005 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 12 stycznia 2005 r. ustanawiającego wymagania dotyczące higieny pasz (Dz. Urz. UE L 35 z 08.02.2005, str. 1), zwanego dalej „rozporządzeniem nr 183/2005”,
 - b) rozporządzenia (WE) nr 1831/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 września 2003 r. w sprawie dodatków stosowanych w żywieniu zwierząt (Dz. Urz. UE L 268 z 18.10.2003, str. 29; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 40, str. 238), zwanego dalej „rozporządzeniem nr 1831/2003”,
 - c) rozporządzenia (WE) nr 882/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie kontroli urzędowych przeprowadzanych w celu sprawdzenia zgodności z prawem paszowym i żywnościowym oraz regułami dotyczącymi zdrowia zwierząt i dobrostanu zwierząt (Dz. Urz. UE L 165 z 30.04.2004, str. 1; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 45, str. 200), zwanego dalej „rozporządzeniem nr 882/2004”,
 - d) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 999/2001 z dnia 22 maja 2001 r. ustanawiającego zasady dotyczące zapobiegania, kontroli i zwalczania niektórych przenośnych gąbczastych encefalopatii (Dz. Urz. WE L 147 z 31.05.2001, str. 1, z późn. zm.; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 32, str. 289, z późn. zm.), zwanego dalej „rozporządzeniem nr 999/2001”,
 - e) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 767/2009 z dnia 13 lipca 2009 r. w sprawie wprowadzania na rynek i stosowania pasz, zmieniającego rozporządzenie (WE) nr 1831/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady i uchylającego dyrektywę Rady 79/373/EWG, dyrektywę Komisji 80/511/EWG, dyrektywy Rady 82/471/EWG, 83/228/EWG, 93/74/EWG, 93/113/WE i 96/25/WE oraz decyzję Komisji 2004/217/WE (Dz. Urz. UE L 229 z 01.09.2009, str. 1), zwanego dalej „rozporządzeniem nr 767/2009”

– z uwzględnieniem zasad, obowiązków i wymagań, określonych w rozporządzeniu (WE) nr 178/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 28 stycznia 2002 r. ustanawiającym ogólne zasady i wymagania prawa żywnościowego, powołującym Europejski Urząd ds. Bezpieczeństwa Żywności oraz ustanawiającym procedury w zakresie bezpieczeństwa żywności (Dz. Urz. WE L 31 z 01.02.2002, str. 1, z późn. zm.; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 15, t. 6, str. 463, z późn. zm.), zwanym dalej „rozporządzeniem nr 178/2002”;
- 2) właściwość organów w zakresie dotyczącym zezwoleń, oznakowania i nadzoru nad organizmami genetycznie zmodyfikowanymi przeznaczonymi do użytku paszowego oraz paszami genetycznie zmodyfikowanymi, określonym w przepisach:
 - a) rozporządzenia (WE) nr 1829/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 września 2003 r. w sprawie genetycznie zmodyfikowanej żywności i paszy (Dz. Urz. UE L 268 z 18.10.2003, str. 1; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 13, t. 32, str. 432), zwanego dalej „rozporządzeniem nr 1829/2003”,
 - b) rozporządzenia (WE) nr 1830/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 września 2003 r. dotyczącego możliwości śledzenia i etykietowania organizmów zmodyfikowanych genetycznie oraz możliwości śledzenia żywności i produktów paszowych wyprodukowanych z organizmów zmodyfikowanych genetycznie i zmieniającego dyrektywę 2001/18/WE (Dz. Urz. UE L 268 z 18.10.2003, str. 24; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 13, t. 32, str. 455), zwanego dalej „rozporządzeniem nr 1830/2003”;

2. Przepisy niniejszej ustawy wdrażają postanowienia:

- 1) dyrektywy Komisji 82/475/EWG z dnia 23 czerwca 1982 r. ustanawiającej kategorie składników, które mogą być stosowane do celów etykietowania mieszanek paszowych dla zwierząt domowych (Dz. Urz. WE L 213 z 21.07.1982, str. 27, z późn. zm.; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 5, str. 158);
- 2) dyrektywy Rady 90/167/EWG z dnia 26 marca 1990 r. ustanawiającej warunki przygotowania, wprowadzania do obrotu i użycia pasz leczniczych we Wspólnocie (Dz. Urz. WE L 92 z 07.04.1990, str. 42; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 10, str. 57);
- 3) dyrektywy Rady 98/51/WE z dnia 9 lipca 1998 r. ustanawiającej niektóre środki w celu wykonania dyrektywy Rady 95/69/WE ustanawiającej warunki i środki dla zatwierdzania i rejestracji określonych zakładów i pośredników prowadzących działalność w sektorze pasz zwierzęcych (Dz. Urz. WE L 208 z 24.07.1998, str. 43, z późn. zm.; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 23, str. 282);
- 4) dyrektywy Komisji 98/68/WE z dnia 10 września 1998 r. ustanawiającej dokument wzorcowy określony w art. 9 ust. 1 dyrektywy Rady 95/53/WE i niektóre reguły kontroli przy wprowadzaniu do Wspólnoty pasz z państw trzecich (Dz. Urz. WE L 261 z 24.09.1998, str. 32; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 24, str. 3);
- 5) dyrektywy 2002/32/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 7 maja 2002 r. w sprawie niepożądanych substancji w paszach zwierzęcych (Dz. Urz. WE L 140 z 30.05.2002, str. 10, z późn. zm.; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 36, str. 3);
- 6) dyrektywy Komisji 2008/38/WE z dnia 5 marca 2008 r. ustanawiającej wykaz planowanych zastosowań pasz zwierzęcych do szczególnych potrzeb żywieniowych (Dz. Urz. UE L 62 z 06.03.2008, str. 9, z późn. zm.).

- 3) właściwość organów w sprawach transgranicznego przemieszczania organizmów genetycznie zmodyfikowanych, w zakresie dotyczącym organizmów genetycznie zmodyfikowanych przeznaczonych do użytku paszowego, określonego w przepisach rozporządzenia (WE) nr 1946/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 15 lipca 2003 r. w sprawie transgranicznego przemieszczania organizmów genetycznie zmodyfikowanych (Dz. Urz. UE L 287 z 05.11.2003, str. 1; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 15, t. 7, str. 650), zwanego dalej „rozporządzeniem nr 1946/2003”;
- 4) zasady wytwarzania i stosowania pasz leczniczych, obrotu nimi, a także wymagania dotyczące ich jakości i sposób sprawowania nadzoru nad tymi paszami oraz ich urzędowej kontroli;
- 5) wymagania dotyczące higieny pasz i wprowadzania ich do obrotu, sposób sprawowania nadzoru nad tymi paszami oraz ich urzędowej kontroli, w zakresie nieuregulowanym w przepisach wymienionych w pkt 1.

Art. 2. Ustawa nie narusza przepisów:

- 1) o weterynaryjnej kontroli granicznej;
- 2) o kontroli weterynaryjnej w handlu;
- 3) o organizmach genetycznie zmodyfikowanych;
- 4) prawa farmaceutycznego.

Art. 3. Do postępowania w sprawach indywidualnych, rozstrzyganych w drodze decyzji administracyjnej, stosuje się przepisy Kodeksu postępowania administracyjnego, chyba że przepisy wymienione w art. 1 pkt 1 albo ustawa stanowią inaczej.

Art. 3a. Do postępowania w sprawach:

- 1) o których mowa w art. 7 ust. 2 i 4, art. 10, art. 16, art. 17, art. 21 oraz art. 37,
 - 2) dotyczących uchylecia, zmiany lub stwierdzenia nieważności decyzji wydanej na podstawie art. 7 ust. 2 i 4, art. 10, art. 16, art. 17, art. 21 lub art. 37 oraz w sprawach wznowienia postępowania zakończonego wydaniem takiej decyzji
- nie stosuje się przepisu art. 32 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców (Dz. U. z 2019 r. poz. 1292 i 1495 oraz z 2020 r. poz. 424 i 1086).

Art. 4. Użyte w ustawie określenia oznaczają:

- 1) prawo żywnościowe – prawo żywnościowe w rozumieniu art. 3 ust. 1 rozporządzenia nr 178/2002;
- 2) pasza – paszę w rozumieniu art. 3 ust. 4 rozporządzenia nr 178/2002;
- 3) pasza genetycznie zmodyfikowana – genetycznie zmodyfikowaną paszę w rozumieniu art. 2 ust. 7 rozporządzenia nr 1829/2003;
- 4) organizm genetycznie zmodyfikowany przeznaczony do użytku paszowego – genetycznie zmodyfikowany organizm do użytku paszowego w rozumieniu art. 2 ust. 9 rozporządzenia nr 1829/2003;
- 5) materiały paszowe – materiały paszowe w rozumieniu art. 3 ust. 2 lit. g rozporządzenia nr 767/2009;
- 6) mieszanka paszowa – mieszankę paszową w rozumieniu art. 3 ust. 2 lit. h rozporządzenia nr 767/2009;
- 7) dodatki paszowe – dodatki paszowe w rozumieniu art. 2 ust. 2 lit. a rozporządzenia nr 1831/2003;
- 8) premiks – premiks w rozumieniu art. 2 ust. 2 lit. e rozporządzenia nr 1831/2003;
- 9) pasze lecznicze – mieszaninę jednego lub kilku dopuszczonych do obrotu, na podstawie przepisów prawa farmaceutycznego, premiksów leczniczych z jedną lub kilkoma paszami, przeznaczoną, ze względu na swoje właściwości profilaktyczne lub lecznicze, do podawania zwierzętom w formie niezmienionej;
- 10) mieszanka paszowa pełnoporcjowa – mieszankę paszową pełnoporcjową w rozumieniu art. 3 ust. 2 lit. i rozporządzenia nr 767/2009;
- 11) mieszanka paszowa uzupełniająca – mieszankę paszową uzupełniającą w rozumieniu art. 3 ust. 2 lit. j rozporządzenia nr 767/2009;
- 12) mieszanka paszowa dietetyczna – paszę przeznaczoną do szczególnych potrzeb żywieniowych w rozumieniu art. 3 ust. 2 lit. o rozporządzenia nr 767/2009;
- 13) podmiot działający na rynku pasz – podmiot w rozumieniu art. 3 lit. b rozporządzenia nr 183/2005;
- 14) laboratorium urzędowe – laboratorium określone w art. 12 rozporządzenia nr 882/2004;
- 15) zakład – zakład w rozumieniu art. 3 lit. d rozporządzenia nr 183/2005;

- 16) wprowadzanie do obrotu – wprowadzanie na rynek w rozumieniu art. 3 ust. 8 rozporządzenia nr 178/2002;
- 17) państwo trzecie – państwo niebędące członkiem Unii Europejskiej, z wyjątkiem państwa członkowskiego Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) będącego stroną umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym;
- 18) przesyłka – określoną ilość pasz lub pasz leczniczych, objętą tym samym dokumentem potwierdzającym przeprowadzenie kontroli przesyłki, przewożoną jednym środkiem transportu oraz pochodzącą z jednego państwa trzeciego lub jego części;
- 19) osoba odpowiedzialna za przesyłkę – osobę odpowiedzialną za przesyłkę w rozumieniu przepisów o weterynaryjnej kontroli granicznej;
- 20) (uchylony)
- 21) zwierzę gospodarskie – zwierzę wykorzystywane do produkcji żywności w rozumieniu art. 3 ust. 2 lit. c rozporządzenia nr 767/2009;
- 22) zwierzę domowe – zwierzę domowe w rozumieniu art. 3 ust. 2 lit. f rozporządzenia nr 767/2009.

Art. 5. 1. Organy Inspekcji Weterynaryjnej wykonują zadania i obowiązki związane z higieną i urzędową kontrolą pasz na zasadach, w zakresie i w sposób określony w przepisach wymienionych w art. 1 pkt 1 oraz w ustawie.

2. Minister właściwy do spraw rolnictwa, w przypadku gdy z przepisów Unii Europejskiej wydanych w trybie art. 31 ust. 2 rozporządzenia nr 183/2005 lub art. 62 ust. 3 rozporządzenia nr 882/2004 wynika obowiązek podjęcia lub wykonania przez właściwy organ określonych zadań lub czynności w zakresie higieny lub urzędowej kontroli pasz, określa, w drodze rozporządzenia:

- 1) rodzaje zadań lub czynności wskazanych w tych przepisach, wykonywanych przez organy Inspekcji Weterynaryjnej, i sposób ich wykonywania, lub
- 2) szczegółowe wymagania dotyczące higieny lub urzędowej kontroli pasz w zakresie przekazanym do uregulowania przez Rzeczpospolitą Polską lub państwa członkowskie Unii Europejskiej

– mając na względzie realizację celów określonych w prawie żywnościowym, w tym zapewnienie bezpieczeństwa pasz oraz skutecznej ich kontroli, a także zapobieganie zagrożeniom dla zdrowia publicznego, ograniczanie lub eliminowanie tych zagrożeń.

Art. 6. 1. Przy wykonywaniu rodzajów działalności wymienionych w art. 2 ust. 2 rozporządzenia nr 183/2005 stosuje się, w przypadku wydania przepisów wykonawczych na podstawie upoważnienia zawartego w ust. 2, wymagania określone w tych przepisach.

2. Minister właściwy do spraw rolnictwa może określić, w drodze rozporządzenia, wymagania, jakie powinny być spełnione przy prowadzeniu wszystkich lub niektórych rodzajów działalności wymienionych w art. 2 ust. 2 rozporządzenia nr 183/2005, mając na względzie zapewnienie ochrony zdrowia publicznego i realizację celów określonych w prawie żywnościowym.

3. Do kontroli wymagań określonych w przepisach wydanych na podstawie ust. 2 stosuje się odpowiednio przepisy rozporządzenia nr 882/2004 i przepisy wydane w trybie tego rozporządzenia oraz ustawę.

Art. 7. 1. Powiatowy lekarz weterynarii, jeżeli ustawa nie stanowi inaczej, jest na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej właściwym organem w rozumieniu rozporządzenia nr 882/2004, rozporządzenia nr 183/2005, rozporządzenia nr 999/2001, rozporządzenia nr 767/2009 oraz przepisów wydanych w trybie tych rozporządzeń.

2. Powiatowy lekarz weterynarii, w zakresie zadań określonych w przepisach rozporządzenia nr 882/2004, rozporządzenia nr 183/2005, rozporządzenia nr 999/2001, rozporządzenia nr 767/2009 oraz w przepisach wydanych w trybie tych rozporządzeń, wydaje decyzje administracyjne i wykonuje inne czynności związane z:

- 1) rejestracją, zawieszaniem, cofaniem rejestracji i dokonywaniem zmian w rejestracji zakładów oraz zatwierdzaniem, zawieszaniem, cofaniem zatwierdzenia, warunkowym zatwierdzaniem i dokonywaniem zmian w zatwierdzeniu zakładów, w tym:
 - a) prowadzeniem rejestru zakładów, o którym mowa w art. 9 ust. 3,
 - b) przyjmowaniem oświadczeń, o których mowa w art. 17 ust. 2– rozporządzenia nr 183/2005;
- 2) urzędową kontrolą pasz i innymi zadaniami określonymi w rozporządzeniu nr 882/2004 oraz w przepisach wydanych w trybie tego rozporządzenia, w tym stosowaniem środków, o których mowa w art. 54 tego rozporządzenia;
- 3) udostępnianiem i przekazywaniem informacji w zakresie określonym w art. 5 ust. 2 i 3 rozporządzenia nr 767/2009.

3. Decyzje administracyjne w zakresie określonym w ust. 2 wydaje się z urzędu, chyba że przepisy rozporządzenia nr 882/2004 lub rozporządzenia nr 183/2005, lub rozporządzenia nr 999/2001, lub przepisy wydane w trybie tych rozporządzeń, lub ustawa stanowią inaczej.

4. Minister właściwy do spraw rolnictwa określi, w drodze rozporządzenia, sprawy rozstrzygane w drodze decyzji administracyjnych przez powiatowego lekarza weterynarii, wskazując, jakie decyzje są wydawane z urzędu, a jakie na wniosek, w tym treść tych wniosków, mając na względzie realizację celów określonych w prawie żywnościowym oraz zapewnienie jednolitego sposobu przeprowadzania urzędowych kontroli pasz.

Art. 8. 1. Minister właściwy do spraw rolnictwa, jeżeli ustawa nie stanowi inaczej, w sprawach dotyczących organizmów genetycznie zmodyfikowanych przeznaczonych do użytku paszowego i pasz genetycznie zmodyfikowanych ma kompetencje oraz wykonuje zadania i obowiązki właściwego organu krajowego państwa członkowskiego Unii Europejskiej, właściwego organu krajowego, właściwego organu w państwie członkowskim Unii Europejskiej, określonych w rozporządzeniu nr 1829/2003 i rozporządzeniu nr 1830/2003.

2. Minister właściwy do spraw rolnictwa w sprawach dotyczących organizmów genetycznie zmodyfikowanych przeznaczonych do użytku paszowego i pasz genetycznie zmodyfikowanych ma kompetencje oraz wykonuje zadania i obowiązki określone dla państwa członkowskiego Unii Europejskiej w art. 30 ust. 4, art. 33 ust. 1 i art. 36 rozporządzenia nr 1829/2003.

3. Minister właściwy do spraw rolnictwa ma również kompetencje oraz wykonuje zadania i obowiązki określone dla państwa członkowskiego Unii Europejskiej w art. 18 ust. 6, art. 20 ust. 2, art. 21 ust. 4 i art. 22 ust. 1 rozporządzenia nr 1829/2003.

4. Minister właściwy do spraw rolnictwa jest organem właściwym do podawania do wiadomości publicznej informacji uzyskanych w ramach postępowania w sprawach zezwolenia na wprowadzanie do obrotu, używanie lub przetwarzanie organizmu genetycznie zmodyfikowanego przeznaczonego do użytku paszowego i paszy genetycznie zmodyfikowanej, mających zgodnie z przepisami rozporządzenia nr 1829/2003 charakter poufny, w przypadkach określonych w art. 30 ust. 6 tego rozporządzenia, oraz do udostępniania dokumentacji otrzymanej na podstawie tego rozporządzenia.

5. Minister właściwy do spraw rolnictwa, w przypadku gdy z przepisów Unii Europejskiej wydanych w trybie art. 35 rozporządzenia nr 1829/2003 lub art. 10 rozporządzenia nr 1830/2003 wynika obowiązek podjęcia lub wykonania przez państwo członkowskie Unii Europejskiej, właściwy organ, właściwy organ krajowy państwa członkowskiego Unii Europejskiej, właściwy organ krajowy, właściwy organ w państwie członkowskim Unii Europejskiej określonych zadań lub czynności w zakresie dotyczącym organizmów genetycznie zmodyfikowanych przeznaczonych do użytku paszowego lub pasz genetycznie zmodyfikowanych, wykonuje je, jeżeli należy to do zakresu działania ministra właściwego do spraw rolnictwa, określonego w ustawie z dnia 4 września 1997 r. o działach administracji rządowej (Dz. U. z 2020 r. poz. 1220 i 2327).

Art. 9. Główny Lekarz Weterynarii w sprawach transgranicznego przemieszczania organizmów genetycznie zmodyfikowanych przeznaczonych do użytku paszowego lub pasz genetycznie zmodyfikowanych ma kompetencje oraz wykonuje zadania i obowiązki określone dla państwa członkowskiego Unii Europejskiej w art. 9 ust. 1, 3 i 4 oraz art. 15 ust. 1 rozporządzenia nr 1946/2003.

Art. 10. 1. Wniosek o:

- 1) wpis do rejestru zakładów składają podmioty, o których mowa w art. 9 ust. 2 rozporządzenia nr 183/2005,
 - 2) zatwierdzenie zakładu składają podmioty, o których mowa w art. 10 rozporządzenia nr 183/2005
- w terminie co najmniej 30 dni przed dniem rozpoczęcia planowanej działalności.

2. Wniosek o wpis do rejestru zakładów albo wniosek o zatwierdzenie zakładu zawiera:

- 1) imię, nazwisko, miejsce zamieszkania i adres albo nazwę, siedzibę i adres wnioskodawcy;
- 1a) numer w rejestrze przedsiębiorców w Krajowym Rejestrze Sądowym albo numer identyfikacyjny w ewidencji gospodarstw rolnych w rozumieniu przepisów o krajowym systemie ewidencji producentów, ewidencji gospodarstw rolnych oraz ewidencji wniosków o przyznanie płatności, o ile wnioskodawca taki numer posiada;
- 1b) numer identyfikacji podatkowej (NIP) albo numer identyfikacji podatkowej nadany w kraju pochodzenia wnioskodawcy – w przypadku gdy wnioskodawca nie posiada obywatelstwa polskiego;
- 2) określenie:
 - a) rodzaju i zakresu działalności, która ma być wykonywana,
 - b) lokalizacji zakładu, w którym ma być wykonywana działalność.

3. Do wniosku dołącza się:

- 1) (uchylony)
- 2) (uchylony)
- 3) kopię zezwolenia na pobyt rezydenta długoterminowego Unii Europejskiej udzielonego przez inne państwo członkowskie Unii Europejskiej – w przypadku gdy wnioskodawca będący cudzoziemcem, w rozumieniu przepisów o cudzoziemcach, zamierza wykonywać działalność gospodarczą na podstawie przepisów obowiązujących w tym zakresie w Rzeczypospolitej Polskiej, albo
- 4) (uchylony)
- 5) (uchylony)

4. Powiatowy lekarz weterynarii, wydając decyzję administracyjną o zatwierdzeniu zakładu, nadaje temu zakładowi numer identyfikacyjny, o którym mowa w art. 19 ust. 2 rozporządzenia nr 183/2005.

Art. 11. 1. Powiatowy lekarz weterynarii prowadzi, na obszarze swojej właściwości, rejestr, o którym mowa w art. 9 rozporządzenia nr 183/2005, i wykaz zakładów zatwierdzonych zgodnie z art. 13 rozporządzenia nr 183/2005.

2. Powiatowy lekarz weterynarii przekazuje, za pośrednictwem wojewódzkiego lekarza weterynarii, Głównemu Lekarzowi Weterynarii informacje i dane zawarte w prowadzonych wykazach, w tym informacje o każdej zmianie stanu faktycznego lub prawnego ujawnionego w tych wykazach.

3. Główny Lekarz Weterynarii prowadzi krajowy wykaz zakładów, o którym mowa w art. 19 rozporządzenia nr 183/2005, na podstawie informacji i danych określonych w ust. 2.

4. Główny Lekarz Weterynarii ogłasza corocznie, na stronie internetowej administrowanej przez Główny Inspektorat Weterynarii, wykaz, o którym mowa w ust. 3.

5. Minister właściwy do spraw rolnictwa określi, w drodze rozporządzenia, sposób:

- 1) prowadzenia rejestru zakładów i wykazu zakładów zatwierdzonych, prowadzonych przez powiatowych lekarzy weterynarii, w tym zakres danych i informacji wpisywanych do tego rejestru lub tego wykazu, które zostały uzyskane przez powiatowego lekarza weterynarii przy wykonywaniu urzędowej kontroli tych zakładów, mając na względzie rodzaj działalności objętej rejestracją lub zatwierdzeniem i bezpieczeństwo pasz wytwarzanych w tych zakładach;
- 2) ustalania krajowego numeru referencyjnego, o którym mowa w rozporządzeniu nr 183/2005 w załączniku V w rozdziale II w ust. 3, mając na względzie możliwość identyfikacji zakładu i miejsca prowadzenia produkcji.

Art. 12. 1. Minister właściwy do spraw rolnictwa, w sprawach dotyczących pasz, jest organem właściwym w zakresie:

- 1) przekazywania informacji, o których mowa w art. 35 ust. 2 rozporządzenia nr 882/2004, art. 10 rozporządzenia nr 178/2002 i art. 12 rozporządzenia nr 183/2005;
- 2) o którym mowa w art. 13 rozporządzenia nr 178/2002;
- 3) (uchylony)
- 4) dokonywania oceny wytycznych krajowych i ich przekazywania stosownie do art. 21 ust. 2 i 3 rozporządzenia nr 183/2005;
- 5) składania powiadomień, o których mowa w art. 30 rozporządzenia nr 183/2005;
- 6) współpracy z Komisją Europejską i Europejskim Urzędem do spraw Bezpieczeństwa Żywności, o którym mowa w rozdziale III rozporządzenia nr 178/2002, w sprawach dotyczących wprowadzania do obrotu, przetwarzania lub stosowania dodatków paszowych, w tym:
 - a) otrzymywania informacji, o których mowa w art. 7 ust. 1,
 - b) składania wniosku o udostępnienie informacji, o których mowa w art. 7 ust. 2 lit. b,
 - c) otrzymywania opinii, o których mowa w art. 8 ust. 5 i w art. 13 ust. 3,
 - d) składania wniosku, o którym mowa w art. 13 ust. 1 i w art. 19,
 - e) powiadamiania Komisji Europejskiej o zasadach i środkach, o których mowa w art. 24 – rozporządzenia nr 1831/2003;
- 7) o którym mowa w art. 10 ust. 2, 3 i 6 oraz art. 26 ust. 1 lit. b rozporządzenia nr 767/2009.

2. Minister właściwy do spraw rolnictwa jest organem właściwym do podawania do wiadomości publicznej informacji uzyskanych w ramach współpracy, o której mowa w ust. 1 pkt 6, mających zgodnie z przepisami rozporządzenia nr 1831/2003 charakter poufny, w przypadku określonym w art. 18 ust. 6 tego rozporządzenia, oraz do udostępniania dokumentacji otrzymanej na podstawie tego rozporządzenia.

Art. 13. 1. Główny Lekarz Weterynarii, w sprawach dotyczących pasz, jest organem właściwym w zakresie:

- 1) monitorowania i kontrolowania przestrzegania prawa żywnościowego, stosownie do art. 17 ust. 2 akapit pierwszy i drugi rozporządzenia nr 178/2002;
- 2) przyjmowania informacji od podmiotów działających na rynku pasz oraz współpracy z nimi, zgodnie z art. 20 ust. 3 i 4 rozporządzenia nr 178/2002;
- 3) współpracy z Europejskim Urzędem do spraw Bezpieczeństwa Żywności w zakresie wymiany informacji, przekazywania danych i przyjmowania powiadomień uzyskanych w wyniku działalności tego urzędu, określonym w rozdziale III rozporządzenia nr 178/2002;
- 4) wykonywania zadań i przekazywania informacji w ramach systemu wczesnego ostrzegania określonego w art. 50 rozporządzenia nr 178/2002;
- 5) powiadamiania Komisji Europejskiej i innych państw członkowskich Unii Europejskiej w zakresie, o którym mowa w art. 21 ust. 4 oraz art. 23 ust. 7 rozporządzenia nr 882/2004;
- 6) podejmowania współpracy z właściwymi organami innych państw członkowskich Unii Europejskiej w przypadkach określonych w art. 37–39 rozporządzenia nr 882/2004;
- 7) powiadamiania Komisji Europejskiej i współpracy z tą Komisją oraz innymi państwami członkowskimi Unii Europejskiej w przypadku stwierdzenia działań sprzecznych z prawem paszowym, zgodnie z art. 40 rozporządzenia nr 882/2004;
- 8) podejmowania działań i współpracy w zakresie określonym w art. 45 rozporządzenia nr 882/2004 oraz powiadamiania Komisji Europejskiej i współpracy z tą Komisją w przypadku przeprowadzania kontroli, o której mowa w art. 52 tego rozporządzenia, przez państwa trzecie;
- 9) powiadamiania Komisji Europejskiej zgodnie z art. 5 ust. 4 rozporządzenia nr 882/2004;
- 10) przekazywania Komisji Europejskiej wykazu zakładów zatwierdzonych zgodnie z art. 13 rozporządzenia nr 183/2005.

2. Główny Lekarz Weterynarii, w sprawach dotyczących pasz, jest instytucją wyznaczoną do kontaktów, o której mowa w art. 35 rozporządzenia nr 882/2004.

Art. 14. 1. Główny Lekarz Weterynarii opracowuje operacyjny plan awaryjny, o którym mowa w art. 13 ust. 1 rozporządzenia nr 882/2004, zwany dalej „planem awaryjnym”, na podstawie analizy ryzyka wystąpienia zagrożeń dla zdrowia ludzi, zwierząt oraz dla środowiska i uzgadnia go z ministrem właściwym do spraw rolnictwa.

2.²⁾ Projekt planu awaryjnego jest uzgadniany także z ministrami właściwymi do spraw: klimatu, środowiska, zdrowia i finansów publicznych.

3. Rada Ministrów zatwierdza, w drodze uchwały, plan awaryjny, określając źródła finansowania wskazanych w nim zadań.

4. Główny Lekarz Weterynarii przekazuje Komisji Europejskiej zatwierdzony przez Radę Ministrów plan awaryjny.

5. Do zmiany planu awaryjnego przepisy ust. 1–4 stosuje się odpowiednio.

Art. 15. 1. Zabrania się wytwarzania, wprowadzania do obrotu i stosowania w żywieniu zwierząt:

- 1) materiałów wymienionych w załączniku nr III do rozporządzenia nr 767/2009, zwanych dalej „substancjami zabronionymi”;
- 2) pasz zawierających substancję lub produkt, z wyłączeniem czynników patogennych obecnych w paszy lub na jej powierzchni, które stanowią potencjalne zagrożenie dla zdrowia ludzi lub zwierząt, lub dla środowiska oraz mogą niekorzystnie wpływać na produkcję zwierzęcą, zwanych dalej „substancjami niepożądanymi”, w ilości przekraczającej ich dopuszczalną zawartość;
- 3) materiałów paszowych i mieszanek paszowych zawierających pozostałości pestycydów w ilości przekraczającej ich dopuszczalną zawartość;
- 4) pasz genetycznie zmodyfikowanych oraz organizmów genetycznie zmodyfikowanych przeznaczonych do użytku paszowego.

²⁾ Ze zmianą wprowadzoną przez art. 44 pkt 1 ustawy z dnia 23 stycznia 2020 r. o zmianie ustawy o działach administracji rządowej oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 284), która weszła w życie z dniem 29 lutego 2020 r.

2. Zabrania się wytwarzania mieszanek paszowych z materiałów paszowych, które zawierają substancje niepożądane w ilości przekraczającej ich dopuszczalną zawartość.

3. Powiatowy lekarz weterynarii w przypadku stwierdzenia, że pasza zawiera substancję niepożądaną w określonej ilości, podejmuje we współpracy z podmiotem działającym na rynku pasz działania mające na celu ustalenie źródła pochodzenia tej substancji, ograniczenie lub likwidację tego źródła lub inne działania mające na celu przeciwdziałanie potencjalnemu zagrożeniu, o którym mowa w ust. 1 pkt 2 lit. a.

4. Minister właściwy do spraw rolnictwa określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) dopuszczalne zawartości substancji niepożądanych w paszach,
- 2) zawartość niektórych substancji niepożądanych w paszy, po stwierdzeniu których podejmuje się działania, o których mowa w ust. 3, oraz rodzaje tych działań w odniesieniu do określonej substancji niepożądanej

– mając na względzie ochronę zdrowia ludzi i zwierząt oraz ochronę środowiska, a także zapewnienie właściwej jakości produktów pochodzenia zwierzęcego.

5. (uchylony)

Art. 15a. 1. Minister właściwy do spraw rolnictwa opracowuje plan wykorzystania krajowych źródeł białka oraz zminimalizowania deficytu białka paszowego w żywieniu zwierząt w zakresie pozyskiwania białka paszowego ze źródeł krajowych.

2. Plan, o którym mowa w ust. 1, zawiera w szczególności wskazanie:

- 1) alternatywnych źródeł białka wobec białka genetycznie zmodyfikowanego;
- 2) możliwości zwiększenia udziału krajowych źródeł białka w paszach;
- 3) działań, jakie powinny być podjęte w zakresie ograniczania importu pasz genetycznie zmodyfikowanych.

3. Minister właściwy do spraw rolnictwa zamieszcza na stronie internetowej urzędu go obsługującego plan, o którym mowa w ust. 1.

Art. 16. 1. Podmiot zamierzający prowadzić działalność w zakresie wytwarzania pasz leczniczych przeznaczonych do obrotu składa wnioski o zatwierdzenie zakładu do wojewódzkiego lekarza weterynarii właściwego ze względu na miejsce położenia zakładu. Przepisy art. 10 ust. 1–3 stosuje się odpowiednio.

2. Wojewódzki lekarz weterynarii, o którym mowa w ust. 1, przeprowadza kontrolę w celu sprawdzenia, czy zakład spełnia następujące warunki techniczne i organizacyjne:

- 1) został w nim wdrożony system wewnętrznej kontroli jakości wytwarzanych pasz leczniczych, obejmujący określenie:
 - a) częstotliwości i sposobu pobierania próbek do badań w miejscach, w których może nastąpić pogorszenie jakości produktów,
 - b) metody przeprowadzania badań,
 - c) sposobu postępowania z produktami niespełniającymi wymagań jakościowych;
- 2) wytwórca pasz leczniczych ma plan zakładu, na którym zostały umieszczone w szczególności pomieszczenia produkcyjne, magazynowe, socjalne i sanitarne, z zaznaczeniem:
 - a) linii technologicznej wraz z miejscami, o których mowa w pkt 1 lit. a,
 - b) dróg przemieszczania pasz leczniczych,
 - c) stanowisk pracy;
- 3) została wyznaczona osoba odpowiedzialna za kontrolę jakości wytwarzanych pasz leczniczych;
- 4) został określony zakres obowiązków pracowników zatrudnionych na stanowiskach pracy związanych z procesem technologicznym;
- 5) wytwarzanie pasz będzie prowadzone przy użyciu urządzeń, których parametry, konstrukcja i rozmieszczenie:
 - a) uniemożliwiają zanieczyszczenie pasz i zmianę kolejności lub pominięcie określonego etapu cyklu produkcyjnego,
 - b) umożliwiają ich czyszczenie po zakończeniu produkcji każdego asortymentu oraz zachowanie homogenności i utrzymanie stałej zawartości substancji czynnej w jednym gramie paszy leczniczej;
- 6) procesem produkcji pasz leczniczych będzie kierowała osoba, która ukończyła studia wyższe na jednym z kierunków: biologia, chemia, farmacja, rolnictwo, zootechnika lub weterynaria.

3. Jeżeli zakład spełnia warunki określone w ust. 2, wojewódzki lekarz weterynarii zatwierdza, w drodze decyzji administracyjnej, zakład do wytwarzania paszy leczniczej przeznaczonej do obrotu, nadając numer identyfikacyjny, o którym mowa w art. 19 ust. 2 rozporządzenia nr 183/2005.

4. Zatwierdzenie, o którym mowa w ust. 3, uprawnia również do wytwarzania w zakładzie przeznaczonej do wytworzenia paszy leczniczej mieszaniny jednego lub kilku dopuszczonych do obrotu, na podstawie przepisów prawa farmaceutycznego, premiksów leczniczych z materiałem paszowym stanowiącym nośnik dla premiksu leczniczego w stężeniu umożliwiającym wytworzenie tej paszy, zwanej dalej „produktem pośrednim”.

Art. 17. 1. Dopuszcza się wytwarzanie pasz leczniczych nieprzeznaczonych do obrotu:

- 1) jeżeli są one wytwarzane wyłącznie z produktu pośredniego;
- 2) w zatwierdzonym w tym celu zakładzie.

2. Podmiot zamierzający prowadzić działalność w zakresie wytwarzania pasz leczniczych nieprzeznaczonych do obrotu składa wniosek o zatwierdzenie zakładu do wojewódzkiego lekarza weterynarii właściwego ze względu na miejsce położenia zakładu. Przepisy art. 10 ust. 1–3 oraz art. 16 ust. 2 i 3 stosuje się odpowiednio.

3. Procesem produkcji pasz leczniczych nieprzeznaczonych do obrotu może również kierować osoba, która:

- 1) posiada co najmniej średnie lub średnie branżowe wykształcenie rolnicze, weterynaryjne lub o kierunku technologia żywności oraz co najmniej 3 letnie doświadczenie w zakresie wytwarzania pasz lub
- 2) złożyła z wynikiem pozytywnym egzamin ze znajomości zagadnień dotyczących wytwarzania pasz leczniczych z produktu pośredniego przed komisją powołaną przez wojewódzkiego lekarza weterynarii.

4. Wojewódzki lekarz weterynarii wydaje zaświadczenie potwierdzające złożenie egzaminu z wynikiem pozytywnym.

5. Za przeprowadzenie egzaminu pobiera się opłatę, która stanowi dochód budżetu państwa i jest wpłacana na rachunek wojewódzkiego inspektoratu weterynarii najpóźniej w dniu przystąpienia do egzaminu.

6. Minister właściwy do spraw rolnictwa określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) szczegółowy zakres zagadnień objętych egzaminem, o którym mowa w ust. 3 pkt 2,
- 2) szczegółowe warunki i sposób przeprowadzania egzaminu, o którym mowa w ust. 3 pkt 2, w tym sposób powoływania i skład komisji egzaminacyjnej,
- 3) wzór zaświadczenia, o którym mowa w ust. 4,
- 4) wysokość opłaty za przeprowadzenie egzaminu

– mając na względzie, aby osoby kierujące procesem produkcji pasz leczniczych nieprzeznaczonych do obrotu posiadały odpowiednie kwalifikacje, zapewnienie rzetelnego i bezstronnego przeprowadzania egzaminu oraz koszty niezbędne do jego przeprowadzenia.

Art. 18. 1. Podmiot prowadzący działalność w zakładzie, o którym mowa w art. 16 ust. 3, zwany dalej „wytwórcą pasz leczniczych przeznaczonych do obrotu”, prowadzi dokumentację:

- 1) użycia premiksów leczniczych do wytwarzania pasz leczniczych i przechowywania tych premiksów;
- 2) wytwarzania pasz leczniczych i produktów pośrednich, zwaną dalej „raportem wytwarzania”;
- 3) obrotu paszami leczniczymi i produktami pośrednimi, zwaną dalej „raportem obrotu”.

2. Podmiot prowadzący działalność w zakładzie, o którym mowa w art. 17 ust. 1 pkt 2, zwany dalej „wytwórcą pasz leczniczych nieprzeznaczonych do obrotu”, prowadzi dokumentację wytwarzania pasz leczniczych z produktu pośredniego, zwaną dalej „raportem wytwarzania pasz nieprzeznaczonych do obrotu”.

3. Wojewódzki lekarz weterynarii przekazuje Głównemu Lekarzowi Weterynarii informacje dotyczące zakładów zatwierdzonych do wytwarzania pasz leczniczych oraz wszelkich zmian dokonanych w tym zakresie.

4. Minister właściwy do spraw rolnictwa określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) szczegółowe warunki techniczne i organizacyjne, jakie powinien spełniać zakład, w którym wytwarza się pasze lecznicze przeznaczone do obrotu oraz produkty pośrednie, a także sposób ich produkcji,
- 2) stężenie produktu pośredniego,
- 3) sposób prowadzenia raportu wytwarzania i raportu obrotu,

- 4) warunki, sposób przechowywania i wprowadzania do obrotu pasz leczniczych przeznaczonych do obrotu oraz produktów pośrednich przez wytwórcę pasz leczniczych przeznaczonych do obrotu,
- 5) sposób znakowania i transportu pasz leczniczych przeznaczonych do obrotu oraz produktów pośrednich przez wytwórcę pasz leczniczych przeznaczonych do obrotu, a także sposób dokumentowania użycia premiksów leczniczych do wytwarzania tych pasz i przechowywania tych premiksów,
- 6) warunki i sposób pobierania próbek pasz leczniczych przeznaczonych do obrotu oraz produktów pośrednich

– mając na względzie zapewnienie właściwej jakości pasz leczniczych przeznaczonych do obrotu i produktów pośrednich, ich bezpieczeństwo dla zdrowia ludzi i zwierząt oraz ich skuteczność w leczeniu zwierząt.

5. Minister właściwy do spraw rolnictwa określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) szczegółowe warunki techniczne i organizacyjne, jakie powinien spełniać zakład, w którym wytwarza się pasze lecznicze nieprzeznaczone do obrotu, oraz sposób ich produkcji,
- 2) dokumenty składające się na raport wytwarzania paszy leczniczej nieprzeznaczonej do obrotu i sposób prowadzenia tego raportu,
- 3) warunki i sposób przechowywania pasz leczniczych nieprzeznaczonych do obrotu,
- 4) warunki i sposób pobierania próbek pasz leczniczych nieprzeznaczonych do obrotu

– mając na względzie zapewnienie właściwej jakości pasz leczniczych nieprzeznaczonych do obrotu, ich bezpieczeństwo dla zdrowia ludzi i zwierząt oraz ich skuteczność w leczeniu zwierząt.

Art. 19. W zakresie nieuregulowanym w art. 16–18 do zakładów zatwierdzonych do wytwarzania pasz leczniczych stosuje się odpowiednio przepisy art. 9 i art. 11–19 rozporządzenia nr 183/2005 oraz, w zakresie urzędowej kontroli tych pasz, przepisy rozporządzenia nr 882/2004 i przepisy wydane w trybie tego rozporządzenia oraz ustawę. Właściwym organem w rozumieniu tych przepisów jest wojewódzki lekarz weterynarii, a krajowy wykaz zakładów, o którym mowa w art. 19 rozporządzenia nr 183/2005, prowadzi Główny Lekarz Weterynarii.

Art. 20. 1. Pasje lecznicze i produkty pośrednie może wprowadzać do obrotu:

- 1) wytwórca pasz leczniczych przeznaczonych do obrotu;
- 2) podmiot, który dostarcza pasze lecznicze lub produkty pośrednie zgodnie z art. 22 ust. 1, wpisany na listę prowadzoną przez Głównego Lekarza Weterynarii, zwany dalej „dystrybutorem”.

2. Wpisu na listę, o której mowa w ust. 1 pkt 2, dokonuje się na wniosek podmiotu, który zapewni, że:

- 1) pasze lecznicze i produkty pośrednie będą przewożone środkami transportu i przechowywane w miejscach spełniających warunki techniczne niezbędne do zachowania wymaganej jakości tych pasz i produktów, w tym temperatury, w jakiej się je przechowuje;
- 2) będzie prowadzona dokumentacja obrotu paszami leczniczymi i produktami pośrednimi.

3. Wniosek, o którym mowa w ust. 2, zawiera:

- 1) imię, nazwisko, miejsce zamieszkania i adres albo nazwę, siedzibę i adres wnioskodawcy;
 - 1a) numer w rejestrze przedsiębiorców w Krajowym Rejestrze Sądowym, o ile wnioskodawca taki numer posiada;
 - 1b) numer identyfikacji podatkowej (NIP) albo numer identyfikacji podatkowej nadany w kraju pochodzenia wnioskodawcy – w przypadku gdy wnioskodawca nie posiada obywatelstwa polskiego;
- 2) określenie:
 - a) rodzaju i zakresu działalności, która ma być wykonywana,
 - b) lokalizacji miejsca, w którym mają być przechowywane pasze lecznicze i produkty pośrednie.

4. Do wniosku dołącza się:

- 1) oświadczenie o zapewnieniu warunków, o których mowa w ust. 2;
- 2) (uchylony)
- 3) (uchylony)
- 4) kopię zezwolenia na pobyt rezydenta długoterminowego Unii Europejskiej udzielonego przez inne państwo członkowskie Unii Europejskiej – jeżeli wnioskodawca będący cudzoziemcem, w rozumieniu przepisów o cudzoziemcach, zamierza wykonywać działalność gospodarczą na podstawie przepisów obowiązujących w tym zakresie w Rzeczypospolitej Polskiej, albo
- 5) (uchylony)

Art. 21. 1. Główny Lekarz Weterynarii:

- 1) wydaje decyzję administracyjną w sprawie wpisu na listę, o której mowa w art. 20 ust. 1 pkt 2, po zasięgnięciu opinii:
 - a) wojewódzkiego lekarza weterynarii, właściwego ze względu na miejsce, w którym mają być przechowywane pasze lecznicze i produkty pośrednie, albo
 - b) organu, innego niż Rzeczpospolita Polska państwa członkowskiego Unii Europejskiej, sprawującego nadzór nad obrotem paszami leczniczymi i produktami pośrednimi, właściwego ze względu na miejsce zamieszkania albo siedzibę dystrybutora;
- 2) wydając decyzję o wpisie na listę, o której mowa w art. 20 ust. 1 pkt 2, nadaje dystrybutorowi numer identyfikacyjny określony w art. 19 ust. 2 rozporządzenia nr 183/2005.

2. Główny Lekarz Weterynarii odmawia, w drodze decyzji administracyjnej, wpisu na listę, o której mowa w art. 20 ust. 1 pkt 2, jeżeli z opinii, o której mowa w ust. 1 pkt 1, wynika, że podmiot nie zapewni spełniania wymagań, o których mowa w art. 20 ust. 2 pkt 2.

3. Główny Lekarz Weterynarii skreśla, w drodze decyzji administracyjnej, dystrybutora z listy, o której mowa w art. 20 ust. 1 pkt 2, jeżeli w wyniku kontroli zostanie ustalone, że:

- 1) pasze lecznicze lub produkty pośrednie są przewożone środkami transportu lub przechowywane w miejscach, które nie spełniają warunków technicznych zapewniających zachowanie wymaganej jakości tych pasz i produktów, lub
- 2) dystrybutor nie prowadzi dokumentacji obrotu tymi paszami lub produktami.

4. Minister właściwy do spraw rolnictwa określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) szczegółowe warunki techniczne, jakie powinny spełniać środki transportu oraz miejsca przechowywania pasz leczniczych i produktów pośrednich, które powinien zapewnić dystrybutor,
- 2) sposób prowadzenia dokumentacji obrotu paszami leczniczymi i produktami pośrednimi,
- 3) warunki, sposób przechowywania i wprowadzania do obrotu pasz leczniczych przeznaczonych do obrotu oraz produktów pośrednich przez dystrybutora,
- 4) sposób transportu pasz leczniczych przeznaczonych do obrotu oraz produktów pośrednich przez dystrybutora

– mając na względzie zapewnienie właściwej jakości pasz leczniczych przeznaczonych do obrotu i produktów pośrednich, ich bezpieczeństwo dla zdrowia ludzi i zwierząt oraz ich skuteczność w leczeniu zwierząt.

5. Do kontroli dystrybutorów w zakresie spełniania wymagań niezbędnych do zachowania wymaganej jakości pasz leczniczych i produktów pośrednich, w tym wymagań określonych w przepisach wydanych na podstawie ust. 4, stosuje się odpowiednio przepisy rozporządzenia nr 882/2004 oraz przepisy wydane w trybie tego rozporządzenia. Właściwym organem w rozumieniu tych przepisów jest wojewódzki lekarz weterynarii.

Art. 22. 1. Pasze lecznicze i produkty pośrednie przekazuje się odbiorcy wskazanemu w zleceniu wystawionym przez lekarza weterynarii świadczącego usługi z zakresu medycyny weterynaryjnej.

2. Lekarz weterynarii, o którym mowa w ust. 1, w przypadku braku dopuszczonego do obrotu premiksu leczniczego właściwego dla danego gatunku zwierząt lub leczonej jednostki chorobowej, może zlecić wytwórcy paszy leczniczej przeznaczonej do obrotu wytworzenie jej z innych dopuszczonych do obrotu premiksów leczniczych, podając w zleceniu:

- 1) dokładny skład paszy leczniczej, ze szczególnym uwzględnieniem sposobu dawkowania premiksu leczniczego;
- 2) okres karencji paszy leczniczej.

3. Minister właściwy do spraw rolnictwa określi, w drodze rozporządzenia, wzór zlecenia na wprowadzenie do obrotu pasz leczniczych i produktów pośrednich, o którym mowa w ust. 1, mając na względzie bezpieczeństwo tych pasz i produktów dla zdrowia ludzi i zwierząt oraz ich skuteczność w leczeniu zwierząt.

Art. 23–27. (uchylone)

Art. 28. 1. Mieszanka paszowa dietetyczna może być wprowadzana do obrotu, jeżeli spełnia wymagania określone w przepisach wydanych na podstawie ust. 2.

2. Minister właściwy do spraw rolnictwa określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) przeznaczenie mieszanek paszowych dietetycznych, w tym gatunki lub kategorie zwierząt, u których można je stosować,
- 2) właściwości pokarmowe mieszanek paszowych dietetycznych,

- 3) wymagania, jakie powinno spełniać oznakowanie mieszanek paszowych dietetycznych,
 - 4) zalecenia, zgodnie z którymi mają być stosowane mieszanki paszowe dietetyczne
- mając na uwadze szczególne właściwości tych mieszanek oraz wymagania dotyczące kontroli pasz.

Art. 29. (uchylony)

Art. 30. 1. Oznakowania mieszanek paszowych przeznaczonych dla zwierząt domowych dokonuje się z uwzględnieniem kategorii grupujących kilka materiałów paszowych charakteryzujących się tym samym źródłem pochodzenia, określonych w przepisach wydanych na podstawie ust. 2.

2. Minister właściwy do spraw rolnictwa określi, w drodze rozporządzenia, kategorie grupujące materiały paszowe charakteryzujące się tym samym źródłem pochodzenia, mając na względzie zapewnienie ochrony interesów nabywców i obiektywnych kryteriów kontroli oraz obowiązujące w tym zakresie przepisy Unii Europejskiej.

Art. 31. 1. Materiały paszowe i mieszanki paszowe wprowadza się do obrotu, przetwarza lub stosuje w żywieniu zwierząt, jeżeli są spełnione wymagania określone dla tych materiałów paszowych i mieszanek paszowych w przepisach rozporządzenia nr 767/2009.

2. Materiały paszowe i mieszanki paszowe niespełniające wymagań określonych w przepisach rozporządzenia nr 767/2009 mogą być stosowane w żywieniu zwierząt wykorzystywanych wyłącznie do badań naukowych, po powiadomieniu powiatowego lekarza weterynarii właściwego ze względu na miejsce prowadzenia tych badań.

3. Zwierzęta gospodarskie wykorzystywane do badań naukowych, o których mowa w ust. 2, i produkty pochodzenia zwierzęcego pozyskane od tych zwierząt lub z tych zwierząt mogą być wprowadzane do obrotu i przeznaczone do spożycia przez ludzi, jeżeli powiatowy lekarz weterynarii właściwy ze względu na miejsce prowadzenia tych badań, po przeprowadzeniu niezbędnych badań laboratoryjnych, stwierdzi, że nie będzie to miało szkodliwego wpływu na zdrowie ludzi lub zwierząt oraz na środowisko.

Art. 32. 1. Dodatki paszowe wprowadza się do obrotu, przetwarza lub stosuje w żywieniu zwierząt, jeżeli są spełnione wymagania określone w przepisach rozporządzenia nr 1831/2003.

2. Dopuszcza się stosowanie do badań naukowych, jako dodatków paszowych, substancji określonych w art. 3 ust. 2 rozporządzenia nr 1831/2003, które nie zostały dopuszczone do obrotu, przetwarzania lub stosowania na podstawie tego rozporządzenia.

3. Badania naukowe, o których mowa w ust. 2, przeprowadza się zgodnie z zasadami i warunkami określonymi w art. 3 ust. 2 rozporządzenia nr 1831/2003, po powiadomieniu powiatowego lekarza weterynarii właściwego ze względu na miejsce prowadzenia tych badań.

4. Zwierzęta gospodarskie wykorzystywane do badań naukowych, o których mowa w ust. 2, i produkty pochodzenia zwierzęcego pozyskane od tych zwierząt lub z tych zwierząt mogą być wprowadzane do obrotu i przeznaczone do spożycia przez ludzi, jeżeli powiatowy lekarz weterynarii, o którym mowa w ust. 3, po przeprowadzeniu niezbędnych badań laboratoryjnych, stwierdzi, że nie będzie to miało szkodliwego wpływu na zdrowie ludzi lub zwierząt oraz na środowisko.

5. Powiatowy lekarz weterynarii, o którym mowa w ust. 3, nadzoruje przeprowadzanie badań naukowych, o których mowa w ust. 2.

Art. 33. 1. Organy Inspekcji Weterynaryjnej sprawują nadzór nad wytwarzaniem, obrotem i stosowaniem pasz oraz pasz leczniczych.

2.³⁾ Organy Inspekcji Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych sprawują, zgodnie z przepisami ustawy z dnia 21 grudnia 2000 r. o jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych (Dz. U. z 2019 r. poz. 2178 oraz z 2020 r. poz. 285), nadzór nad obrotem detalicznym paszami przeznaczonymi dla zwierząt domowych, z wyłączeniem obrotu tymi paszami prowadzonego przez zakłady lecznicze dla zwierząt.

Art. 34. 1. Dopuszcza się wytwarzanie pasz, które mają być wywiezione poza obszar celny Unii Europejskiej i które nie spełniają warunków określonych w przepisach wymienionych w art. 1 pkt 1 lub w ustawie, przez podmiot działający na rynku pasz wykonujący już działalność w zakresie wytwarzania danego rodzaju pasz, jeżeli podmiot ten zgłosił zamiar rozpoczęcia takiego wytwarzania powiatowemu lekarzowi weterynarii właściwemu ze względu na miejsce wytwarzania tych pasz.

2. Podmiot wytwarzający pasze, o których mowa w ust. 1, zgłasza powiatowemu lekarzowi weterynarii właściwemu ze względu na miejsce wytwarzania tych pasz zaprzestanie ich wytwarzania.

³⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 11 ustawy z dnia 23 stycznia 2020 r. o zmianie ustawy o jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 285), która weszła w życie z dniem 1 lipca 2020 r.

3. Do zgłoszeń, o których mowa w ust. 1 i 2, stosuje się odpowiednio przepisy art. 10 ust. 1–3, przy czym zgłoszenie, o którym mowa w ust. 1, zawiera ponadto określenie rodzaju i ilości pasz oraz wskazanie państwa ich przeznaczenia.

4. Pasje, o których mowa w ust. 1, znakuje się w sposób wyraźnie wskazujący, że są przeznaczone do wywozu poza obszar celny Unii Europejskiej, i przechowuje się w odrębnych pomieszczeniach lub zbiornikach oraz przewozi się w takich zbiornikach.

Art. 35. Przepisy art. 36–41, do dnia ogłoszenia przez Komisję Europejską wykazów przewidzianych w art. 23 ust. 1 lit. a i b rozporządzenia nr 183/2005, stosuje się do przywozu przesyłek:

- 1) dodatków paszowych z kategorii:
 - a) dietetycznych, z grupy: witamin, prowitamin i chemicznie dobrze zdefiniowanych substancji o podobnym działaniu, związków pierwiastków śladowych, aminokwasów, ich soli i podobnych produktów,
 - b) zootechnicznych, z grupy: substancji polepszających strawność, stabilizatorów flory jelitowej, substancji, które korzystnie wpływają na środowisko, oraz innych dodatków zootechnicznych,
 - c) technologicznych, z grupy przeciwutleniaczy, dla których jest określona maksymalna zawartość w mieszankach paszowych pełnoporcjowych,
 - d) sensorycznych, z grupy barwników: karotenoidy i ksantofile,
 - e) kokcydiostatyków i histomonostatyków;
- 2) dodatków paszowych innych niż określone w pkt 1, dla których została ustalona ich maksymalna zawartość w mieszankach paszowych pełnoporcjowych;
- 3) materiałów paszowych z grup:
 - a) białka uzyskiwanego z mikroorganizmów należących do grup bakterii, drożdży, glonów i grzybów, z wyłączeniem drożdży hodowanych na substancjach pochodzenia zwierzęcego lub roślinnego,
 - b) produktów ubocznych uzyskiwanych w procesie wytwarzania aminokwasów w drodze fermentacji;
- 4) premiksów zawierających dodatki paszowe, o których mowa w pkt 1;
- 5) mieszanek paszowych zawierających premiksy, o których mowa w pkt 4.

Art. 36. 1. Dopuszcza się przywóz przesyłek pasz wymienionych w art. 35 z zakładów państw trzecich mających przedstawicielstwo:

- 1) na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej i wpisanych do ewidencji zakładów państw trzecich prowadzonej przez Głównego Lekarza Weterynarii, zwanej dalej „ewidencją”;
- 2) na terytorium innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej.

2. Zakłady państw trzecich wpisuje się do ewidencji, jeżeli:

- 1) dla przedsiębiorcy zagranicznego wykonującego działalność gospodarczą w państwie trzecim, do którego należy zakład, utworzono przedstawicielstwo z siedzibą na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;
- 2) przedstawicielstwo, o którym mowa w pkt 1:
 - a) zapewni, że zakład, który reprezentuje, spełnia wymagania co najmniej równoważne wymaganiom określonym dla prowadzenia danego rodzaju działalności,
 - b) zobowiąże się do prowadzenia rejestru zgodnie z przepisami dotyczącymi prowadzenia dokumentacji, określonymi w załączniku II do rozporządzenia nr 183/2005.

Art. 37. 1. Główny Lekarz Weterynarii dokonuje wpisu zakładu do ewidencji na wniosek przedstawicielstwa reprezentującego ten zakład. Wniosek powinien być sporządzony na piśmie w języku polskim.

2. Wniosek o wpis do ewidencji zawiera:

- 1) oznaczenie i adres przedstawicielstwa na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;
- 1a) numer wpisu przedstawicielstwa do rejestru przedstawicielstw prowadzonego na podstawie przepisów ustawy z dnia 6 marca 2018 r. o zasadach uczestnictwa przedsiębiorców zagranicznych i innych osób zagranicznych w obrocie gospodarczym na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. z 2020 r. poz. 1252 i 2255);
- 2) określenie przedmiotu działalności gospodarczej przedsiębiorcy zagranicznego z podaniem miejsca i zakresu działalności prowadzonej w zakładzie oraz rodzaju wytwarzanych pasz;
- 3) imię, nazwisko i adres na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej osoby upoważnionej w przedstawicielstwie do reprezentowania przedsiębiorcy zagranicznego;
- 4) oświadczenie zawierające zapewnienie i zobowiązanie, o których mowa w art. 36 ust. 2 pkt 2.

3. (uchylony)

4. Główny Lekarz Weterynarii:

- 1) dokonując wpisu zakładu do ewidencji, nadaje temu zakładowi, w drodze decyzji administracyjnej, numer identyfikacyjny;
- 2) odmawia, w drodze decyzji administracyjnej, wpisu do ewidencji, jeżeli wniosek o wpis do ewidencji nie spełnia wymagań określonych w ust. 2 lub 3.

Art. 38. Ewidencja jest jawna i zawiera dane, o których mowa w art. 37 ust. 2, oraz numer identyfikacyjny zakładu.

Art. 39. 1. Główny Lekarz Weterynarii ogłasza corocznie, na stronie internetowej administrowanej przez Główny Inspektorat Weterynarii, w terminie do dnia 30 listopada, wykaz zakładów państw trzecich, z których dopuszcza się przywóz pasz, na podstawie danych objętych ewidencją.

2. Główny Lekarz Weterynarii przekazuje Komisji Europejskiej corocznie, w terminie do dnia 31 grudnia, wykaz zakładów państw trzecich, z których dopuszcza się przywóz pasz, zawierający dane dotyczące tych zakładów objęte ewidencją.

Art. 40. Główny Lekarz Weterynarii skreśla, w drodze decyzji administracyjnej, zakład z ewidencji, jeżeli:

- 1) w wyniku kontroli pasz pochodzących z tego zakładu zostanie ustalone, że pasze te lub zakład nie spełniają wymagań określonych w przepisach wymienionych w art. 1 pkt 1 oraz w ustawie, lub
- 2) w wyniku kontroli przeprowadzonej w zakładzie przez właściwe organy Unii Europejskiej zostanie ustalone, że zakład nie spełnia wymagań, o których mowa w art. 36 ust. 2 pkt 2 lit. a, lub
- 3) przedstawicielstwo nie prowadzi rejestru, o którym mowa w art. 36 ust. 2 pkt 2 lit. b, lub prowadzi ten rejestr w sposób niezgodny z przepisami ustawy, lub
- 4) przedstawicielstwo, które reprezentuje zakład, zostanie wykreślone z rejestru przedstawicielstw przedsiębiorców zagranicznych prowadzonego na podstawie ustawy z dnia 6 marca 2018 r. o zasadach uczestnictwa przedsiębiorców zagranicznych i innych osób zagranicznych w obrocie gospodarczym na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

Art. 41. Minister właściwy do spraw rolnictwa określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) sposób ustalania numeru identyfikacyjnego, o którym mowa w art. 37 ust. 4 pkt 1, mając na względzie zapewnienie prawidłowej identyfikacji zakładów państw trzecich, z których mogą być przywożone pasze;
- 2) wzór ewidencji, mając na względzie przepisy Unii Europejskiej obowiązujące w tym zakresie.

Art. 42. 1. Urzędową kontrolę pasz i pasz leczniczych przeprowadza się na podstawie zintegrowanego wieloletniego krajowego planu urzędowej kontroli, o którym mowa w art. 41 rozporządzenia nr 882/2004.

2. Plan urzędowej kontroli, o którym mowa w ust. 1, sporządza się na podstawie analizy ryzyka oraz wyników dotychczasowych urzędowych kontroli, uwzględniając konieczność objęcia kontrolą każdego etapu wytwarzania, obrotu oraz stosowania pasz lub pasz leczniczych, a także mając na uwadze zalecenia Komisji Europejskiej w tym zakresie.

3. Czynności kontrolne w zakresie urzędowej kontroli pasz i pasz leczniczych przeprowadza się zgodnie z przepisami o Inspekcji Weterynaryjnej. Do kontroli działalności gospodarczej przedsiębiorcy stosuje się przepisy rozdziału 5 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców.

Art. 43. 1. Główny Lekarz Weterynarii przedkłada ministrowi właściwemu do spraw rolnictwa, corocznie, w terminie do dnia 30 kwietnia, sprawozdanie dotyczące wdrażania planu urzędowej kontroli, o którym mowa w art. 42 ust. 1, w zakresie pasz i pasz leczniczych.

2. Sprawozdanie, o którym mowa ust. 1, zawiera w szczególności informacje o:

- 1) liczbie i rodzajach przeprowadzonych urzędowych kontroli;
- 2) wynikach urzędowych kontroli, wraz z ich opisem, w tym liczbie i rodzajach stwierdzonych naruszeń przepisów wymienionych w art. 1 pkt 1 oraz ustawy;
- 3) działaniach podjętych w związku ze stwierdzonymi naruszeniami przepisów wymienionych w art. 1 pkt 1 oraz ustawy.

3. (uchylony)

Art. 44. Minister właściwy do spraw rolnictwa określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) (uchylony)
- 2) (uchylony)
- 3) wykaz laboratoriów upoważnionych do prowadzenia badań w ramach urzędowej kontroli (laboratoria urzędowe), mając na względzie zapewnienie rzetelności i obiektywności przeprowadzanych badań.

Art. 45. 1. W ramach nadzoru sprawowanego przez Inspekcję Weterynaryjną nad wytwarzaniem i stosowaniem pasz, w tym pasz leczniczych, oraz obrotem nimi działają krajowe laboratoria referencyjne określone na podstawie ust. 3 oraz krajowe laboratoria referencyjne określone na podstawie przepisów o Inspekcji Weterynaryjnej.

2. Zadania krajowych laboratoriów referencyjnych określone w art. 33 ust. 2 rozporządzenia nr 882/2004, wykonywane w ramach nadzoru sprawowanego przez Inspekcję Weterynaryjną nad wytwarzaniem i stosowaniem pasz, w tym pasz leczniczych oraz obrotem nimi, są finansowane z budżetu państwa, z części, której dysponentem jest minister właściwy do spraw rolnictwa.

3. Minister właściwy do spraw rolnictwa określi, w drodze rozporządzenia, krajowe laboratoria referencyjne będące krajowymi laboratoriami referencyjnymi, o których mowa w art. 33 ust. 1 rozporządzenia nr 882/2004, działające w zakresie innym niż określony w przepisach o Inspekcji Weterynaryjnej, a w przypadku gdy dla każdego wspólnotowego laboratorium referencyjnego zostanie określone więcej niż jedno krajowe laboratorium referencyjne, określi także sposób współpracy tych laboratoriów, mając na względzie wykonywane przez te laboratoria zadania i spełnianie przez nie wymagań określonych w art. 33 ust. 2 i 3 tego rozporządzenia, a także zapewnienie efektywnej współpracy tych laboratoriów oraz koordynację ich zadań i współpracy z innymi krajowymi laboratoriami referencyjnymi i wspólnotowymi laboratoriami referencyjnymi.

4. Minister właściwy do spraw rolnictwa przekazuje informacje, o których mowa w art. 33 ust. 4 rozporządzenia nr 882/2004.

5. Minister właściwy do spraw rolnictwa jest organem właściwym w sprawie składania wniosków, o których mowa w art. 6 ust. 4 rozporządzenia Komisji (WE) nr 378/2005 z dnia 4 marca 2005 r. w sprawie szczegółowych zasad wykonania rozporządzenia (WE) nr 1831/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady w zakresie obowiązków i zadań laboratorium referencyjnego Wspólnoty dotyczących wniosków o wydanie zezwolenia na stosowanie dodatków paszowych (Dz. Urz. UE L 59 z 05.03.2005, str. 8).

Art. 46. 1. Wprowadzane na obszar celny Unii Europejskiej pasze lub pasze lecznicze podlegają kontroli granicznej przeprowadzanej przez granicznego lekarza weterynarii, zgodnie z zasadami określonymi w rozdziale V rozporządzenia nr 882/2004, z przepisami o weterynaryjnej kontroli granicznej oraz ustawą.

2. Osoba odpowiedzialna za przesyłkę przekazuje granicznemu lekarzowi weterynarii, pisemnie lub w wersji elektronicznej, informacje o przewidywanym terminie przywozu oraz o rodzaju i ilości przesyłki, nie później niż na dzień roboczy przed dniem przywozu.

Art. 47. 1. Graniczny lekarz weterynarii po przeprowadzeniu kontroli granicznej:

- 1) wystawia dokument potwierdzający przeprowadzenie kontroli przesyłki i wpisuje w nim zakres przeprowadzonej kontroli oraz jej wyniki – jeżeli miejsce przeznaczenia przesyłki jest położone na terytorium innego niż Rzeczpospolita Polska państwa członkowskiego Unii Europejskiej;
- 2) wystawia dokument, o którym mowa w pkt 1, i wpisuje w nim zakres przeprowadzonej kontroli oraz jej wyniki oraz informuje o tym powiatowego lekarza weterynarii właściwego ze względu na miejsce przeznaczenia przesyłki – jeżeli miejsce wprowadzenia do obrotu przesyłki jest położone na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;
- 3) wpisuje numer dokumentu, o którym mowa w pkt 1, do dokumentów towarzyszących przesyłce.

2. Dokument, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, jest przekazywany wraz z przesyłką do pierwszego miejsca jej przeznaczenia, a jeżeli przesyłka jest podzielona na części – z każdą częścią tej przesyłki.

3. W przypadku gdy kontrola graniczna przesyłki, której miejsce przeznaczenia jest położone na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, została dokonana w innym państwie członkowskim Unii Europejskiej, osoba odpowiedzialna za przesyłkę przedstawia dokument potwierdzający przeprowadzenie kontroli przesyłki oraz jego tłumaczenie na język polski powiatowemu lekarzowi weterynarii właściwemu ze względu na miejsce przeznaczenia przesyłki niezwłocznie po dostarczeniu przesyłki do tego miejsca.

4. Dokument, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, jest przekazywany wraz z przesyłką również wówczas, gdy przesyłka nie pochodząca z państwa członkowskiego Unii Europejskiej opuszcza skład celny lub magazyn znajdujący się w wolnym obszarze celnym i jest przeznaczona do wprowadzenia na obszar celny Unii Europejskiej.

Art. 48. 1. Minister właściwy do spraw rolnictwa określi, w drodze rozporządzenia, wzór dokumentu potwierdzającego przeprowadzenie kontroli przesyłki, o którym mowa w art. 47 ust. 1 pkt 1, oraz sposób jego wystawiania i wypełniania, mając na względzie zapewnienie zgodności wzoru tego dokumentu oraz sposobu jego wystawiania i wypełniania z zasadami obowiązującymi w prawie Unii Europejskiej.

2. Minister właściwy do spraw rolnictwa w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw wewnętrznych określi, w drodze rozporządzenia, wykaz przejść granicznych, na których może być dokonywana kontrola graniczna pasz i pasz leczniczych, oraz rodzaje pasz i pasz leczniczych, które mogą być poddawane kontroli granicznej na poszczególnych przejściach granicznych, biorąc pod uwagę podział przejść granicznych na te, w których dokonuje się wyłącznie kontroli pasz i pasz leczniczych niezawierających materiałów pochodzących z tkanek zwierząt, i te, w których dokonuje się kontroli wszystkich pasz i pasz leczniczych.

3. Minister właściwy do spraw rolnictwa w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw wewnętrznych może określić, w drodze rozporządzenia, wykaz miejsc kontroli innych niż określone w przepisach wydanych na podstawie ust. 2, w których może być dokonywana kontrola graniczna pasz, mając na względzie zwiększony poziom kontroli pasz.

Art. 49. 1. Wojewoda, na wniosek wojewódzkiego lekarza weterynarii, może, w przypadku gdy pasza lub pasza lecznicza stanowi poważne zagrożenie dla zdrowia ludzi i zwierząt oraz dla środowiska, w drodze rozporządzenia – aktu prawa miejscowego:

- 1) ograniczyć albo zakazać wytwarzania, obrotu lub stosowania w żywieniu zwierząt tych pasz;
- 2) nakazać badanie kliniczne zwierząt oraz badanie prób laboratoryjnych pobranych od zwierzęcia lub ze zwłok zwierzęcych, jak również przeprowadzenie sekcji zwłok zwierzęcych;
- 3) nakazać leczenie zwierząt lub wykonanie innych zabiegów na zwierzętach.

2. Minister właściwy do spraw rolnictwa może, w przypadku gdy pasza lub pasza lecznicza stanowi poważne zagrożenie dla zdrowia ludzi i zwierząt oraz dla środowiska na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub jego części przekraczającej obszar województwa, w drodze rozporządzenia, zarządzić środki, o których mowa w ust. 1, mając na względzie ochronę zdrowia ludzi lub zwierząt oraz ochronę środowiska.

Art. 50. 1. Jeżeli podmiot działający na rynku pasz wykonujący działalność w zakresie wytwarzania lub obrotu paszami lub paszami leczniczymi, który wprowadził paszę do obrotu, lub osoba odpowiedzialna za przesyłkę w przypadku paszy lub paszy leczniczej przywożonej z państwa trzeciego, posiadają dowody, że pasza lub pasza lecznicza nie spełniają wymagań określonych w przepisach wymienionych w art. 1 pkt 1 oraz w ustawie, co stwarza poważne zagrożenie dla zdrowia ludzi lub zwierząt oraz dla środowiska, powiadamiają o tym powiatowego lekarza weterynarii.

2. Powiadomienie, o którym mowa w ust. 1, zawiera informacje:

- 1) umożliwiające identyfikację paszy lub paszy leczniczej i ustalenie miejsca, w którym aktualnie się one znajdują;
- 2) o możliwych zagrożeniach stwarzanych przez paszę lub paszę leczniczą;
- 3) o działaniach podjętych w celu zapobieżenia możliwemu zagrożeniu stwarzanemu przez paszę lub paszę leczniczą.

3. Przepisy ust. 1 i 2 stosuje się odpowiednio do osób kierujących laboratoriami przeprowadzającymi analizy pasz lub pasz leczniczych.

4. Powiatowy lekarz weterynarii, po otrzymaniu informacji, że pasza lub pasza lecznicza nie spełniają wymagań określonych w przepisach wymienionych w art. 1 pkt 1 oraz w ustawie, niezwłocznie podejmuje działania mające na celu niedopuszczenie do wykorzystania takiej paszy lub paszy leczniczej w żywieniu zwierząt, przystępując jednocześnie do oceny ryzyka stwarzanego przez tę paszę lub paszę leczniczą polegającej na przeprowadzeniu badań mających na celu określenie:

- 1) charakteru zagrożenia, a w przypadku gdy jest to niezbędne – zawartości substancji zabronionych lub niepożądanych;
- 2) źródła zagrożenia lub pochodzenia substancji zabronionych lub niepożądanych.

5. Powiatowy lekarz weterynarii może objąć oceną ryzyka, o której mowa w ust. 4, także inne przesyłki tej samej paszy lub paszy leczniczej, które mogą zawierać substancje niepożądane w ilości przekraczającej ich dopuszczalną zawartość lub stwarzać zagrożenie wynikające z niespełniania przez pasze wymagań określonych w przepisach wymienionych w art. 1 pkt 1 oraz w ustawie.

Art. 51. 1. Powiatowy lekarz weterynarii w przypadku stwierdzenia, że pasza lub pasza lecznicza stwarzają poważne zagrożenie dla zdrowia ludzi i zwierząt oraz dla środowiska:

- 1) informuje niezwłocznie:
 - a) wojewódzkiego lekarza weterynarii o potrzebie wydania rozporządzenia, o którym mowa w art. 49 ust. 1, oraz
 - b) Głównego Lekarza Weterynarii;
- 2) przeprowadza urzędową kontrolę, aby nie dopuścić do powstania zagrożenia dla innych pasz lub pasz leczniczych.

2. W informacji, o której mowa w ust. 1 pkt 1, powiatowy lekarz weterynarii podaje dane określone w art. 47 ust. 1 oraz dane pozwalające zidentyfikować zwierzęta, które były karmione tą paszą lub paszą leczniczą.

3. Główny Lekarz Weterynarii niezwłocznie przekazuje Komisji Europejskiej informację, o której mowa w ust. 1 pkt 1, wskazując działania podjęte w tym zakresie albo działania, których podjęcie jest planowane.

4. Przepisy ust. 1–3 stosuje się odpowiednio do pasz i pasz leczniczych pochodzących z państw trzecich, które zostały przywiezione na terytorium państw członkowskich Unii Europejskiej w celu wprowadzenia ich do obrotu.

5. Główny Lekarz Weterynarii informuje Komisję Europejską i inne państwa członkowskie Unii Europejskiej o ustaniu zagrożenia, o którym mowa w ust. 1.

Art. 52. 1. Minister właściwy do spraw rolnictwa w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw klimatu oraz ministrem właściwym do spraw środowiska, po uprzednim powiadomieniu Komisji Europejskiej, może, w przypadku poważnego zagrożenia dla zdrowia ludzi i zwierząt oraz dla środowiska, w drodze rozporządzenia:⁴⁾

- 1) wprowadzić czasowy zakaz przywozu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub przewozu przez jej terytorium pasz lub pasz leczniczych z państw, w których to zagrożenie występuje,
- 2) określić szczególne wymagania dla pasz lub pasz leczniczych przywożonych na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej z innych państw

– mając na względzie ochronę zdrowia ludzi i zwierząt oraz bezpieczeństwo środowiska, a także opinię Komisji Europejskiej w zakresie zastosowania wymienionych zakazów lub ograniczeń.

2. Minister właściwy do spraw rolnictwa niezwłocznie powiadamia Komisję Europejską i inne państwa członkowskie Unii Europejskiej o wprowadzonych zakazach lub ograniczeniach.

Art. 53. 1. Kto:

- 1) wytwarza, wprowadza do obrotu lub stosuje w żywieniu zwierząt pasze niespełniające warunków określonych w rozporządzeniu nr 183/2005, przepisach wydanych w trybie tego rozporządzenia lub ustawie,
- 2) wytwarza, wprowadza do obrotu lub stosuje w żywieniu zwierząt dodatki paszowe niespełniające warunków określonych w art. 3 ust. 1 lub ust. 3–5, art. 10 ust. 1 lub ust. 7, art. 11, art. 12 ust. 1 lub art. 16 ust. 5 rozporządzenia nr 1831/2003,
- 3) wprowadza do obrotu lub stosuje jako dodatki paszowe antybiotyki inne niż kokcydiostatyki i histomonostatyki,
- 4) wytwarza, wprowadza do obrotu lub stosuje w żywieniu zwierząt pasze niespełniające warunków określonych w art. 4 lub art. 6 rozporządzenia nr 767/2009,
- 5) wytwarza, wprowadza do obrotu lub stosuje w żywieniu zwierząt pasze, o których mowa w art. 15 ust. 1 pkt 2–4,
- 6) wytwarza mieszanki paszowe z materiałów paszowych zawierających substancje niepożądane w ilości przekraczającej ich dopuszczalną zawartość,
- 7) wprowadza do obrotu pasze genetycznie zmodyfikowane bez uzyskania zezwolenia, o którym mowa w przepisach rozporządzenia nr 1829/2003, albo dokonuje tej czynności niezgodnie z warunkami określonymi w tym zezwoleniu,
- 8) nie wycofuje z obrotu paszy genetycznie zmodyfikowanej określonej w decyzji Komisji Europejskiej albo dokonuje tej czynności niezgodnie z tą decyzją,
- 9) nie umieszcza na wprowadzanej do obrotu paszy genetycznie zmodyfikowanej oznakowania określonego w przepisach rozporządzenia nr 1829/2003 lub rozporządzenia nr 1830/2003 albo dokonuje tej czynności niezgodnie z tymi przepisami,

⁴⁾ Wprowadzenie do wyliczenia ze zmianą wprowadzoną przez art. 44 pkt 2 ustawy, o której mowa w odnośniku 2.

- 10) nie wykonuje obowiązku monitorowania wprowadzonej do obrotu paszy genetycznie zmodyfikowanej określonego w przepisach rozporządzenia nr 1829/2003 albo wykonuje ten obowiązek niezgodnie z tymi przepisami,
- 11) posiadając zezwolenie na wprowadzanie do obrotu, używanie lub przetwarzanie paszy genetycznie zmodyfikowanej albo organizmów genetycznie zmodyfikowanych przeznaczonych do użytku paszowego, nie przekazuje niezwłocznie Komisji Europejskiej informacji o:
 - a) nowych danych naukowych lub technicznych, które mogą mieć wpływ na ocenę bezpieczeństwa stosowania paszy genetycznie zmodyfikowanej,
 - b) zakazach lub ograniczeniach nałożonych przez właściwe organy państwa trzeciego, w którym pasza jest wprowadzana do obrotu,
- 12) nie stosuje się do decyzji, o której mowa w art. 10 ust. 1 rozporządzenia nr 1946/2003,
- 13) dokonuje transgranicznego przemieszczania organizmów genetycznie zmodyfikowanych, przeznaczonych do użytku paszowego lub do ich przetwarzania, w sposób niezgodny z art. 10 ust. 3 rozporządzenia nr 1946/2003,
- 14) będąc podmiotem działającym na rynku pasz, wykonuje działalność bez wymaganej rejestracji lub zatwierdzenia albo bez uprzedniego zgłoszenia zamiaru rozpoczęcia tej działalności,
- 15) przeprowadza badania naukowe z zastosowaniem jako dodatku paszowego substancji, która nie została dopuszczona do obrotu, przetwarzania lub stosowania, niezgodnie z zasadami określonymi w art. 3 ust. 2 rozporządzenia nr 1831/2003 lub bez powiadomienia powiatowego lekarza weterynarii,
- 16) przeznaczają do produkcji żywności, niezgodnie z przepisami ustawy, zwierzęta wykorzystywane do badań naukowych z zastosowaniem jako dodatku paszowego substancji, która nie została dopuszczona do obrotu, przetwarzania lub stosowania,
- 17) (uchylony)
- 18) będąc wytwórcą pasz leczniczych przeznaczonych do obrotu, wytwarza, przechowuje, wprowadza do obrotu lub transportuje te pasze lub produkty pośrednie niezgodnie z wymaganiami określonymi w art. 16 ust. 1, 2 lub 4, w art. 18 ust. 1 lub w przepisach wydanych na podstawie ust. 4, art. 20 ust. 1 lub art. 22 ust. 1,
- 19) będąc wytwórcą pasz leczniczych nieprzeznaczonych do obrotu, wytwarza i przechowuje te pasze niezgodnie z wymaganiami określonymi w art. 17 ust. 1–3 lub w art. 18 ust. 2 lub w przepisach wydanych na podstawie ust. 5,
- 20) będąc dystrybutorem, przechowuje, wprowadza do obrotu lub transportuje pasze lecznicze niezgodnie z wymaganiami określonymi w art. 20 ust. 1 lub 4 lub art. 22 ust. 1,
- 21) nie znakuje wprowadzanych do obrotu materiałów paszowych, mieszanek paszowych lub pasz leczniczych albo znakuje je niezgodnie z wymaganiami określonymi w art. 15–21 rozporządzenia nr 767/2009,
- 22) nie znakuje wprowadzanych do obrotu dodatków paszowych lub premiksów albo znakuje je niezgodnie z przepisami art. 16 ust. 1–4 i 6 rozporządzenia nr 1831/2003,
- 23) stosuje w żywieniu zwierząt pasze niespełniające warunków określonych w ustawie w celach innych niż do badań naukowych lub bez powiadomienia powiatowego lekarza weterynarii,
- 24) nie informuje powiatowego lekarza weterynarii o rodzaju i ilości pasz lub pasz leczniczych przywiezionych z innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej,
- 25) nie informuje powiatowego lekarza weterynarii o tym, że pasza lub pasza lecznicza, niespełniająca wymagań określonych w ustawie, mogą stwarzać poważne zagrożenie dla zdrowia ludzi, zwierząt lub dla środowiska,
- 26) wytwarza, wprowadza do obrotu lub stosuje w żywieniu zwierząt materiały paszowe lub mieszanki paszowe uzupełniające niezgodnie z warunkami określonymi w art. 8 ust. 1 rozporządzenia nr 767/2009,
- 27) wytwarza, wprowadza do obrotu lub stosuje w żywieniu zwierząt mieszanki paszowe dietetyczne niezgodnie z warunkami określonymi w art. 10 rozporządzenia nr 767/2009,
- 28) wprowadza do obrotu pasze lub pasze lecznicze niezgodnie z warunkami określonymi w art. 11, art. 13 lub art. 14 rozporządzenia nr 767/2009,
- 29) wprowadza do obrotu materiały paszowe lub mieszanki paszowe pakowane niezgodnie z warunkami określonymi w art. 23 rozporządzenia nr 767/2009,

- 30) wytwarza, wprowadza do obrotu lub stosuje w żywieniu zwierząt materiały paszowe lub mieszanki paszowe zawierające pozostałości pestycydów w ilości przekraczającej ich dopuszczalną zawartość określoną zgodnie z art. 18 rozporządzenia nr 396/2005 lub wytwarza, wprowadza do obrotu lub stosuje w żywieniu zwierząt materiały paszowe lub mieszanki paszowe zawierające pozostałości pestycydów z naruszeniem art. 19 tego rozporządzenia,
- 31) nie informuje właściwego granicznego lekarza weterynarii o przybyciu przesyłki pasz podlegającej wzmożonej kontroli weterynaryjnej w sposób określony w art. 6 rozporządzenia Komisji (WE) nr 669/2009 z dnia 24 lipca 2009 r. w sprawie wykonania rozporządzenia (WE) nr 882/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie zwiększonego poziomu kontroli urzędowych przywozu niektórych rodzajów pasz i żywności nie pochodzących od zwierząt i zmieniającego decyzję 2006/504/WE (Dz. Urz. UE L 194 z 25.07.2009, str. 11, z późn. zm.), zwanego dalej „rozporządzeniem nr 669/2009”,
- 32) narusza zabezpieczenia przesyłki pasz podlegającej wzmożonej kontroli weterynaryjnej przed uzyskaniem wyników kontroli bezpośredniej przesyłki, o której mowa w art. 8 rozporządzenia nr 669/2009, lub wprowadza do obrotu te pasze przed uzyskaniem pozytywnych wyników tej kontroli

– podlega karze grzywny.

2. W sprawach, o których mowa w ust. 1, orzeka się na podstawie przepisów o postępowaniu w sprawach o wykroczenia.

Art. 53a. 1. Podmiot działający na rynku pasz, który wytwarza lub wprowadza do obrotu pasze dla określonego gatunku lub kategorii zwierząt, zawierające lub wytworzone z udziałem produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego w rozumieniu art. 3 pkt 1 w związku z art. 2 ust. 2 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1069/2009 z dnia 21 października 2009 r. określającego przepisy sanitarne dotyczące produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego, nieprzeznaczonych do spożycia przez ludzi, i uchylającego rozporządzenie (WE) nr 1774/2002 (rozporządzenie o produktach ubocznych pochodzenia zwierzęcego) (Dz. Urz. UE L 300 z 14.11.2009, str. 1, z późn. zm.) lub produktów pochodnych w rozumieniu art. 3 pkt 2 tego rozporządzenia, których stosowanie w żywieniu takich zwierząt jest zabronione na podstawie art. 11 ust. 1 tego rozporządzenia

– podlega karze pieniężnej.

2. Minister właściwy do spraw rolnictwa określi, w drodze rozporządzenia, wysokość kar pieniężnych za naruszenia, o których mowa w ust. 1, różnicując je w zależności od rodzaju lub kategorii zwierząt, w żywieniu których miały być stosowane pasze zawierające lub wytworzone z udziałem niedozwolonych do stosowania w żywieniu takich zwierząt produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego lub produktów pochodnych, oraz uwzględniając stopień zagrożenia, jakie dane naruszenie stwarza dla bezpieczeństwa zdrowia publicznego i zdrowia zwierząt, a także biorąc pod uwagę, że wysokość kary pieniężnej, o której mowa w ust. 1, nie przekracza trzydziestokrotności kwoty przeciętnego wynagrodzenia miesięcznego w gospodarce narodowej za rok poprzedzający, ogłaszanej przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego.

Art. 53b. W przypadku ponownego popełnienia takiego samego czynu, o którym mowa w art. 53a ust. 1, wysokość kary pieniężnej:

- 1) jest nie niższa od wysokości kary pieniężnej wymierzonej poprzednio za takie naruszenie;
- 2) ustala się, dokonując powiększenia o 25% wysokości kary pieniężnej ustalonej zgodnie z pkt 1 i z przepisami wydanymi na podstawie art. 53a ust. 2.

Art. 53c. Kary pieniężne wymierza, w drodze decyzji administracyjnej, powiatowy lekarz weterynarii.

Art. 53d. Egzekucja nałożonych kar pieniężnych następuje w trybie przepisów o postępowaniu egzekucyjnym w administracji.

Art. 53e. Kary pieniężne stanowią dochód budżetu państwa i są wpłacane na rachunek bankowy właściwego powiatowego inspektoratu weterynarii, w terminie 14 dni od dnia, w którym decyzja o nałożeniu kary stała się ostateczna.

Art. 53f. W zakresie nieuregulowanym w ustawie do kar pieniężnych stosuje się odpowiednio przepisy działu III ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2020 r. poz. 1325, 1423, 2122, 2123 i 2320 oraz z 2021 r. poz. 72).

Art. 54–58. (pominięte)

Art. 59. Zezwolenia na wytwarzanie pasz leczniczych, wydane na podstawie przepisów dotychczasowych, uważa się za zatwierdzenia zakładów do wytwarzania pasz leczniczych przeznaczonych do obrotu w rozumieniu ustawy.

Art. 60. Operacyjny plan gotowości, o którym mowa w art. 44j ustawy wymienionej w art. 64, staje się operacyjnym planem awaryjnym w rozumieniu art. 13 ust. 1 rozporządzenia nr 882/2004 i zachowuje moc do dnia zatwierdzenia przez Radę Ministrów planu awaryjnego zgodnie z art. 14 ust. 3.

Art. 61. Powiadomienia i wnioski, o których mowa w art. 18 ust. 1 i 2 rozporządzenia nr 183/2005, złożone powiatowym lekarzom weterynarii zgodnie z tymi przepisami uznaje się za złożone skutecznie.

Art. 62. Ilekroć w przepisach wdrażających lub wykonujących przepisy Unii Europejskiej lub w innych przepisach dotyczących środków żywienia zwierząt jest mowa o:

- 1) środkach żywienia zwierząt – należy przez to rozumieć pasze w rozumieniu art. 3 ust. 4 rozporządzenia nr 178/2002;
- 2) przepisach o środkach żywienia zwierząt – należy przez to rozumieć przepisy ustawy.

Art. 62a. Z dniem 31 grudnia 2012 r. tracą ważność zezwolenia na wprowadzanie do obrotu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej produktów GMO będących paszami genetycznie zmodyfikowanymi lub organizmami genetycznie zmodyfikowanymi przeznaczonymi do użytku paszowego, wydane na podstawie przepisów o organizmach genetycznie zmodyfikowanych.

Art. 63. Przepisy wykonawcze wydane na podstawie:

- 1) art. 4 ust. 2, art. 6 ust. 4, art. 20 ust. 5, art. 30p ust. 5, art. 30s, art. 31 ust. 2, art. 32 ust. 2, art. 36 ust. 8 pkt 1, art. 38 ust. 7 i 8, art. 42 ust. 2, art. 43j pkt 1, art. 44 ust. 10, art. 44a ust. 6 i art. 44h ustawy wymienionej w art. 64 zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 15 ust. 4 i 5, art. 18 ust. 4, art. 23 ust. 2, art. 24 ust. 7, art. 25 ust. 3, art. 26 ust. 2, art. 27 ust. 3, art. 11 ust. 5 pkt 2, art. 30 ust. 8 i 9, art. 28 ust. 2, art. 41 pkt 1, art. 44, art. 45 ust. 3 i art. 48;
- 2) art. 25 ustawy wymienionej w art. 56⁵⁾ zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 25 ust. 1 tej ustawy, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

Art. 64. Traci moc ustawa z dnia 23 sierpnia 2001 r. o środkach żywienia zwierząt (Dz. U. z 2005 r. poz. 2143).

Art. 65.⁶⁾ Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia⁷⁾, z wyjątkiem art. 15 ust. 1 pkt 4 oraz art. 53 ust. 1 pkt 5 w zakresie dotyczącym art. 15 ust. 1 pkt 4, które wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2023 r.

⁵⁾ Artykuł 56 zawiera zmiany do ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. o Inspekcji Weterynaryjnej.

⁶⁾ Ze zmianą wprowadzoną przez art. 1 ustawy z dnia 19 listopada 2020 r. o zmianie ustawy o paszach (Dz. U. poz. 2175), która weszła w życie z dniem 1 stycznia 2021 r.

⁷⁾ Ustawa została ogłoszona w dniu 11 sierpnia 2006 r.